

ELS REFUGIS D'ANIMALS I EL SEU FUTUR

AGRAÏMENTS

Primerament, vull agrair a Rosa Marín, membre de l'Associació De Rescat d'animals d'Osona, per haver-me ajudat tant i facilitar-me tanta informació de l'associació de la qual forma part.

També agraeixo a la protectora de Gurb per deixar-me visitar el seu refugi i informar-me de tota l'associació, especialment a Laura Sellés.

Per últim, vull agrair a la gent que em va ajudar a fer la meva part pràctica i em va deixar que els hi fes una entrevista.

ÍNDEX

0. INTRODUCCIÓ.....	5
1. ELS REFUGIS D'ANIMALS.....	6
1.1 HISTÒRIA DELS DRETS DELS ANIMALS.....	6
1.2 ORÍGENS DELS REFUGIS D'ANIMALS.....	8
1.2.1 MARY TEALBY.....	9
1.2.2 BATTERSEA DOGS & CATS HOME.....	10
1.3 TIPUS DE REFUGIS.....	11
2. REFUGIS DE CATALUNYA.....	13
2.1 REFUGIS A LA COMARCA D'OSONA.....	20
3. PROTECTORA DE GURB.....	22
3.1 HISTÒRIA I ACTUALITAT.....	22
3.2 ELS GOSSOS I ELS GATS.....	27
3.2.1 ENTRADES I SORTIDES DE LA PROTECTORA.....	27
3.2.2 RECOLLIDA I ARRIBADA A LA PROTECTORA.....	30
3.2.3 L'ESTADA A LA PROTECTORA.....	31
3.2.4 CASOS D'ABANDONAMENTS.....	31
3.3 ADOPCIONS, APADRINAMENTS, VOLUNTARIATS I DONACIONS.....	33
3.3.1 L'ADOPCIÓ.....	34
3.3.2 L'APADRINAMENT.....	35
3.3.3 EL VOLUNTARIAT.....	36
3.3.4 LES DONACIONS I ELS ESDEVENIMENTS.....	37
4. ASSOCIACIÓ DE RESCAT D'ANIMALS D'OSONA.....	39
4.1 HISTÒRIA I ACTUALITAT.....	39
4.2 ELS GOSSOS I ELS GATS.....	41
4.2.1 ENTRADES I SORTIDES D'ANIMALS.....	41
4.2.2 RESCAT I ARRIBADA A LES CASES D'ACOLLIDA.....	42
4.2.3 L'ESTADA A LES CASES D'ACOLLIDA O ALS REFUGIS.....	43
4.2.4 CASOS D'ABANDONAMENTS.....	44
4.3 ADOPCIONS, CASES D'ACOLLIDA, VOLUNTARIATS I DONACIONS.....	45
4.3.1 L'ADOPCIÓ.....	45
4.3.2 LES CASES D'ACOLLIDA.....	46
4.3.3 EL VOLUNTARIATS.....	46
4.3.4 LES DONACIONS I ELS ESDEVENIMENTS.....	47
5. DIFERÈNCIES I SEMBLANCES ENTRE ELS DOS REFUGIS D'ANIMALS.....	50
6. EL CAS DELS ANIMALS MORTS A LES MASIES DE RODA.....	53
7. REFLEXIÓ DE LES ENTREVISTES.....	55
7.1 ENTREVISTA A LAURA SELLÉS MAS, VOLUNTÀRIA DE LA PROTECTORA DE GURB.....	55
7.2 ENTREVISTA A ROSA MARÍN, MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ DE RESCAT D'ANIMALS D'OSONA.....	56
7.3 ENTREVISTES A NOEL GARCÍA, GEMMA GUÀRDIA I MARIBEL PLATA.....	57
8. CONCLUSIÓ.....	59
9. BIBLIOGRAFIA.....	61
9.1 WEBGRAFIA.....	61

10. ANNEXOS.....	65
ANNEX A: ENTREVISTES A ENTITATS.....	65
ENTREVISTA A LAURA SELLÉS MAS, VOLUNTÀRIA DE LA PROTECTORA DE GURB.....	65
ENTREVISTA A ROSA MARÍN, MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ DE RESCAT D'ANIMALS D'OSONA.....	78
ANNEX B: ENTREVISTES A PERSONES QUE HAN ADOPTAT O COMPRAT.....	88
ENTREVISTA A NOEL GARCÍA. UN CAS D'ADOPCIÓ I COMPRA ALHORA.....	88
ENTREVISTA A GEMMA GUÀRDIA. UN CAS D'ADOPCIÓ DOBLE.....	90
ENTREVISTA A MARIBEL PLATA. UN CAS DE COMPRA.....	92

0. INTRODUCCIÓ

Fa bastant temps que els refugis d'animals es van fundar i encara els podem trobar en la nostra societat. De petita, havia vist alguna pel·lícula on apareixien gosseres o aquests tipus de refugis, i jo em plantejava com eren en realitat aquests llocs i si els animals estaven amb les condicions que es veia per la televisió. Així doncs, quan havia de començar a plantejar-me de què tractaria el meu treball, vaig relacionar-ho amb un tema que tractés dels animals, però exactament que hi apareguessin gossos. El meu apreci cap als animals em va fer arribar al tema actual del meu treball: els refugis d'animals i el seu futur.

Vaig aprofitar l'oportunitat del Treball de Recerca per poder indagar més sobre aquests llocs ja que tenia la necessitat de descobrir més coses. No obstant, quan vaig tenir clara la meva decisió, vaig creure que el millor que podia fer era especialitzar el treball únicament en els gossos i els gats ja que eren els animals més propers i habituals en el nostre dia a dia.

Els objectius del treball fan referència, com he explicat anteriorment, a conèixer els refugis d'animals profundament i poder aprendre d'aquests i d'altres associacions. Convé insistir que volia assistir jo mateixa a refugis d'animals i veure com eren realment, deixant de banda com me'ls havia imaginat des de sempre. Per tal de trobar la informació adequada pel meu treball, vaig acudir a la Rosa, una dels membres de l'Associació De Rescat d'animals d'Osona, i també a la Laura, una component de la protectora de Gurb. Elles dues eren essencials perquè el treball pogués tirar endavant i poder completar-lo tal i com jo volia. Així doncs, la metodologia emprada va ser basada principalment en la Rosa i la Laura, juntament amb webs i diaris. A partir de la informació obtinguda vaig poder elaborar la redacció del treball juntament amb conclusions pròpies.

Finalment, cal remarcar que els refugis d'animals juntament amb les associacions són una bona oportunitat per a tots els animals que han estat abandonats o han patit un cas de maltractament. No obstant, com podem saber si aquests refugis podran resistir més temps sense ajudes ni subvencions per part d'entitats? Si aquests espais no existissin, on anirien tots aquests animals?

1. ELS REFUGIS D'ANIMALS

Els refugis d'animals són espais per acollir animals que no tenen llar, que s'han perdut o que han estat abandonats. Tot i que en la majoria dels casos són gossos i gats, també si poden trobar animals salvatges, exòtics o de mides molt grans, com per exemple: un cavall o un burro entre molts d'altres.

Aquests refugis tenen una idea molt clara per la qual fan això: el respecte a la dignitat de l'animal. Només creuen en el sacrifici de l'animal quan aquest té una malaltia sense solució o quan aquest és un perill per la societat.

L'animal es queda en aquests refugis amb la finalitat de buscar una persona que el vulgui adoptar. Tot i així, pot ser enviat a un altre refugi, com per exemple un santuari, sacrificar-lo per problemes de salut o per no poder-lo mantenir.

Cal remarcar que els refugis d'animals i les gosses no són el mateix. El refugi, com s'ha explicat abans, acull tots els animals de manera indefinida i oferint-los de tot, fins que troben una llar. En canvi, una gossa manté els animals durant un període curt de temps i si no troben algú que els aculli, aquests animals són sacrificats.

1.1 HISTÒRIA DELS DRETS DELS ANIMALS

Durant molt de temps, els animals s'han considerat «coses», patrimoni d'un humà, éssers sense sentiments, sense ànima o sense capacitat de sentir dolor. És per això que no han estat mereixedors de drets.

Antigament la protecció d'animals era de tipus religiosa i posteriorment de tipus científic-filosòfic. El segle IV aC destaca Zaratustra, un profeta, que va ser el primer protector d'animals i creia que totes les ànimes tenien el mateix valor.

Un segle després, el V aC, va aparèixer una doctrina filosòfica i religiosa budista on els reis d'aquesta religió van construir hospitals per curar tots els animals ja que era un delictes molt greu matar gossos o vaques.

Posant èmfasi en la Grècia clàssica, durant els segles VI aC i I dC, destaca el pensament de Pitàgores que va esdevenir un gran filòsof. Aquest considerava que els humans i els animals tenien el mateix tipus d'ànima. A més, Pitàgores era vegetarià i això feia que estigués més en contra del maltractament animal.

«Per una petita porció de carn privem una ànima del sol, de la llum i del curs de la vida»
Pitàgores.

Seguidament, comença l'Edat Mitjana i és aquí on sorgeix el pensament de Sant Francesc d'Assís, un sant i poeta italià, que considerava els animals com a «germans» de l'home.

Més tard, un cop arribada l'Edat Moderna, va aparèixer la primera llei de defensa dels animals i va ser redactada a Irlanda l'any 1635. Aquesta llei prohibia lligar les arades a les cues dels cavalls i treure llana del bestiar oví. Uns quants anys després, exactament el 1641, la colònia nord-americana de Massachusetts Bay va redactar unes lleis per la protecció d'animals domèstics. Tot seguit, Oliver Cromwell, líder polític del Regne Unit (1653-1659) va prohibir les baralles de galls, gossos i toros.

Va ser al segle XIX quan es van multiplicar les associacions que tenien com a finalitat el benestar animal.

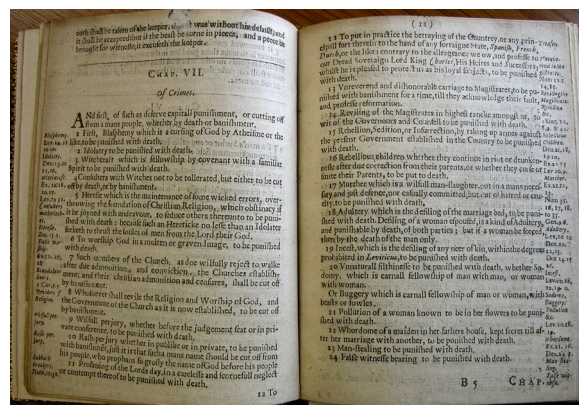

Figura 1: Fotografia del llibre de Massachusetts Body of Liberties. Tracta de les lleis per la protecció d'animals domèstics.

Avui en dia, a part d'associacions, també existeixen diferents espais per poder acollir a animals que no tenen un lloc per quedar-se. Pel que fa al tema dels drets dels animals, malgrat molts esforços aquests han estat vulnerats en diverses ocasions. Es pot dir que hi

ha hagut molts casos de maltractament animal i milers d'abandonaments durant els últims anys, i com fa constar la Declaració Universal dels Drets dels Animals (article nº14 b), tots els drets dels animals han de ser definits per la mateixa llei que els drets de l'home.

1.2 ORÍGENS DELS REFUGIS D'ANIMALS

L'origen dels refugis d'animals va tenir lloc l'any 1824, quan Lewis Gompertz va fundar a Londres la primera societat protectora d'animals de tot el món. No hauria pogut crear aquesta fundació sense l'ajuda que va tenir de la Real Societat de Prevenció de la Crueltat amb els Animals. La seva finalitat era aconseguir l'aplicació de la llei, que es va crear el 1822, sobre la protecció dels animals. Aquesta llei va ser redactada pel Parlament del Regne Unit i es va crear per prevenir la crueltat i el tractament inadequat del bestiar. La llei també va ser en honor a l'esforç de Richard Martin, un membre del Parlament i activista pels drets dels animals. No obstant, al 1849 van modificar aquesta llei per la Llei de Crueltat contra els Animals.

Un any més tard, el 1860, a Anglaterra es va crear la primera organització per concedir una llar als gossos del carrer anomenada « Una Llar Temporal pels Gossos Perduts i Famolencs ». Mary Tealby, va ser la fundadora d'aquesta organització i és considerada la primera dona britànica en crear una organització pel benestar animal. Convé destacar, que quan Mary Tealby va morir, van canviar el nom de l'organització que va fundar, ja que la van traspassar a un lloc millor, a Battersea. Així doncs, actualment aquest lloc s'anomena «Battersea Dogs & Cats Home».

A banda d'això, l'any 1866 a Nova York, Henry Bergh va crear la Societat de Prevenció de la Crueltat amb els Animals, igual que va fer Lewis Gompertz uns anys abans a Anglaterra.

1.2.1 MARY TEALBY

Mary Tealby va néixer a Huntington l'any 1801 i era filla d'Edward Bates, un farmacèutic. La seva família era de classe mitjana, ja que a l'ofici del seu pare només hi anava gent de pocs diners. Es va casar amb Robert Chapman, que era soci d'una empresa de fusta. Però al cap d'un temps es van divorciar i va ser en aquest punt de la seva vida que Mary va començar a fixar-se més en els animals.

La seva història amb els animals va començar quan va veure un gos que estava patint. Ella va decidir agafar-lo i portar-lo a casa seva. Tot i això, no va poder fer-hi res i el gos va acabar morint. Va ser des d'aquest instant que va decidir que havia de fer alguna cosa per ajudar els animals abandonats. Va creure que seria una bona idea emportar-se'ls a casa per poder-los cuidar fins que va arribar un punt que l'espai on tenia a tots els animals se li va fer molt petit i va traslladar-se a uns estables desocupats. Finalment, es traslladà al sud del riu de Battersea.

Durant els primers anys de la llar, Mary estava en un punt bastant difícil ja que no sabia d'on treure els diners per poder mantenir a tants animals. Fins que va començar a treballar amb la policia Metropolitana. D'aquesta manera ho va veure tot més viable ja que va començar a rebre gossos que li havien encarregat desfer-se d'ells des de l'aprovació de la legislació del 1867 i 1871.

Tot i així, a finals del segle XIX la llar era incapaç de tirar endavant amb els milers de gossos que s'havien de sacrificar cada any. Va ser en aquest punt quan la Mary va creure convenient fer una reunió per poder recaptar diners per la seva llar.

El 1864 va assistir a la seva última reunió, ja que patia càncer i el 3 d'octubre de 1865 va morir a Biggleswade, Bedfordshire. Cal destacar que l'esgotament que portava a sobre pel fet de cuidar tots aquells animals també va ser una de les causes de la seva mort.

Tots els que havien estat els seus socis van comunicar la seva pèrdua i van declarar a Mary Tealby com a una «dama bondadosa i generosa».

Cal mencionar el fet que trobar informació de Mary Tealby és una tasca bastant difícil ja que Battersea Dogs & Cats Home no ha pogut trobar cap fotografia d'ella. L'única informació que es pot aconseguir és la que ha facilitat el mateix refugi d'animals a les comptes escrites que es troben actualment.

1.2.2 BATTERSEA DOGS & CATS HOME

Battersea Dogs & Cats Home, com s'ha citat anteriorment, és la Llar Temporal per a Gossos Perduts i Famolencs que va fundar Mary Tealby l'any 1860. Aquest refugi es va traslladar a Battersea el 1871. Durant la Segona Guerra Mundial aquesta llar va alimentar i atendre més de cent quaranta-cinc mil gossos. L'any 1883 i el 2002 van començar a admetre gats i és per això que es va canviar l'anterior nom de Battersea Dogs Home per l'actual Battersea Dogs & Cats Home.

El 1885 la reina Victòria es va convertir en la Patrona de la llar i és des de llavors que s'ha mantingut sota el Patrocini Real. El 17 de març de 2015, la reina Isabel II va mostrar una placa per fer oficial el refugi d'animals de Mary Tealby. A part d'aquest lloc al sud-est de Londres, existeixen dos centres més amb seu a Old Windsor (Berkshire) i a Brands Hatch (Kent).

Avui dia, la Duquesa de Cornualla n'és la Patrona i el Príncep Michael de Kent n'és el President de l'entitat. Al capdavant, cal fer constar que al llarg de tota la seva història aquest refugi ha ajudat a més de tres milions cent mil gossos i gats.

Figura 2: Fotografia del 1860 de Battersea Dogs & Cats Home.

Figura 3: Fotografia actual de Battersea Dogs & Cats Home.

1.3 TIPUS DE REFUGIS

Hi ha diverses tipologies de refugis per animals. N'hi ha de moltes categories, ja que existeixen diferents tipus d'animals i cada lloc té unes instal·lacions específiques per cada un d'ells. Per exemple, hi ha protectores d'animals que són especialitzades en gats, gossos i fures. Cada refugi s'especialitza en diferents tipus d'animals.

Després d'això, és important explicar tots els tipus de refugis que existeixen i poder veure diferències i semblances entre ells.

- **Les protectores d'animals:** Aquests espais acullen als animals sense llar i es basen en el respecte i la dignitat d'aquests. Estan en contra de totes les accions que facin referència al maltractament animal sigui quin sigui el motiu. Només creuen convenient el sacrifici d'animals quan aquests pateixen una malaltia terminal o quan són un perill per la societat. Els ajuts que reben normalment són de voluntaris que acullen durant un temps als animals del refugi. Tot i així, hi ha moltes més maneres de col·laborar, com per exemple: fent-se soci de la protectora, fer donatius, donar material que sigui útil pels animals, col·laborar amb activitats que fan diàriament, difonent informació i/o apadrinant els animals.
- **Les agències de control d'animals:** Aquestes són popularment conegudes com a gosses. Aquestes organitzacions estan contractades per les ciutats per fer complir ordres relacionades amb els animals i per proporcionar-los serveis. A part d'aquesta tasca, cal destacar que aquests establiments també es dediquen a educar a propietaris d'animals de companyia.
- **Els refugis de portes obertes:** Aquests refugis accepten tots els animals que se'ls presenten cada dia. Solen tenir un límit de places i no rebre cap subvenció. És per això que són algunes les vegades que no poden acceptar més animals. Altrament, també hi ha alguns refugis que no tenen un límit d'animals i això fa que moltes vegades es trobin col·lapsats. Aquests tipus de refugis es troben amb aquestes condicions a causa de l'escassetat de recursos que ningú els hi proporciona.

- **Els santuaris d'animals:** Aquests refugis cuiden dels animals un cop els reben i durant la resta de la seva vida sense cap compromís per si no troben una llar. Normalment, és en aquests refugis on accepten animals que tenen un comportament difícil i que de vegades són indomesticables.
- **Les organitzacions de rescat:** Aquestes organitzacions no són exactament refugis d'animals, però han estat incloses en aquest apartat, ja que tenen el mateix objectiu: donar la oportunitat a animals sense llar perquè puguin estar amb famílies que realment vulguin adoptar-los i donar-los una bona vida. S'anomenen organitzacions de rescat, ja que rescaten animals que es troben abandonats i els porten a cases d'acollida o a residències privades.

2. REFUGIS DE CATALUNYA

Els refugis d'animals s'han anat expandint cada cop més per molts territoris dintre de Catalunya a causa dels nombrosos casos de maltractament i abandonament que hi ha hagut en els darrers anys. A més, aquest tret també és degut a que hi ha molta gent que es preocupa per la salut dels animals i entenen que també tenen dret a ser estimats i tenir una llar per poder viure. Així doncs, a continuació es citaran alguns dels refugis d'animals que es poden trobar a Catalunya.

En primer lloc, es poden observar gràficament en el següent mapa:

Figura 4: Mapa de Catalunya. Fa referència a diferents refugis d'animals que podem trobar.

Després de mostrar gràficament on estan situats alguns refugis que hi ha a Catalunya, a continuació s'exposen (classificats per províncies) els noms i on es poden trobar aquests refugis d'animals.

PROVÍNCIA DE BARCELONA

- Protectora d'Animals sense sostre
- Animal Home
- «Asociación Reino Animal»
- Associació Masnou Gats
- Associació defensa gats Sant Feliu de Codines
- El Jardinet dels Gats
- Associació Protectora Animals de Granollers
- Associació defensora d'animals abandonats de Vilassar de Dalt
- SOS Urgències DeGats
- ProGat Sabadell
- ProGat Igualada
- ProGat Cornellà
- ProGat La Garriga
- ProGat Manresa
- ProGat Terrassa
- Doggy's garden – Residència canina de Manresa
- Life 4 pitbulls
- Amics per sempre de Montornès del Vallès
- SOSGats

- «Fundación para el Asesoramiento y Acción en Defensa de los animales»
- Associació per la Defensa dels Animals i la Natura d'Alella
- El Club de Kat
- Associació d'Amics dels Animals de La Surera
- Amics i protectors dels gats de Vilanova i la Geltrú
- Protectora d'Animals d'Osona
- Associació pel benestar dels animals de Montgat
- Societat Protectora d'Animals de Mataró
- Associació Berguedana per a la Protecció dels Animals
- Lliga Protectora d'Animals de Sabadell
- Associació Defensora i Protectora dels Animals de Sant Feliu de Llobregat
- «Asociación SOS Galgos» d'Esplugues de Llobregat
- Centre d'Atenció d'Animals Domèstics de Terrassa
- Associació d'Amor als Animals Maria Adam de Begues
- Rodamons de Rubí
- «Asociación para la Defensa de Animales» Castellar del Vallès
- L'Associació Animalista de Manlleu
- Amics dels Animals de Balenyà i Seva
- Associació Ànimanimal de Sitges
- Associació Despigat
- Associació Bastet – la llar dels gats
- Centre d'Acollida d'Animals de Companyia de Barcelona

- A.P.A.N – Molins de Rei
- CAG – Montmeló
- ProGat Barberà
- Aprodega – Associació defensora de gats de carrer de Vilassar de Dalt
- Associació d'animals dels gats sense sostre de Gelida
- Refugi Gats i Gossos de Sant Feliu de Llobregat
- «SOS Huellas»
- Associació Vilanimal de Cardedeu
- AmiGats de Terrassa
- ASPA – Associació de Protecció Animal de Sabadell
- «A.R.I.A – Asociación de Rescate e Inserción Animal»
- Associació d'Acollida i Protecció d'Animals de l'Alt Penedès
- Associació Protectora d'Animals de l'Anoia
- «Protectora de Animales – Arco de Iris»
- Societat Protectora d'animals i Plantes de Bages
- Amics Acollidors dels Animals del Baix Llobregat
- Refugi d'Animals i Protecció a la natura del Baix Llobregat i del Barcelonès
- Fundació Trifolium de Gavà
- Associació Protectora dels Gats Urbans de Martorell
- ProGat Badalona
- Associació SOS Dàlmates del Barcelonès
- ProGat Barcelona

- Casa Nova de Cal Galta – Berguedà
- Associació Protectora d'Animals i Plantes del Garraf
- Defensa dels Animals d'Arenys
- Tot Gos – Maresme
- Associació Protectora d'Animals de Cabrera
- Societat per a la Protecció d'Animals i Plantes de Mataró
- DESA – el Molí (Osona)
- Associació Defensa dels animals d'Osona
- Associació de Rescat d'Animals d'Osona
- Can Bages – Vallès Occidental
- Protectora d'Animals el Molí
- Terrassa Amiga dels Animals
- Centre Comarcal d'Atenció als Animals de Companyia del Barcelonès
- Can Pautram
- Centre d'Atenció d'Animals Domèstics i de Companyia del Maresme
- Amics dels Animals de Cardedeu
- Refugi de Cervelló
- Àngels de la Gossera – Cornellà de Llobregat
- Residència Can Moret – Vallès Oriental
- Can Canet
- Hostal de l'Arençada
- Amics Sense Sostre – Gavà

- Protectora de Mataró – SPAM
- Protectora de Cabrera – APAC
- «Centro de acogida de animales domésticos de Mataró»
- Vallès Natura – Mollet del Vallès
- Defensa i socors dels animals de Rubí
- PARGA – Sant Adrià del Besòs
- Centre caní Tres Turons – Sant Iscle de Vallalta
- Centre de Recuperació i Donació d'Animals – Sant Vicenç dels Horts
- Veu Animal – Santa Coloma de Gramenet
- Centre d'Atenció d'Animals Domèstics de Companyia, Can Coniller – Terrassa
- El molí, protectora d'animals – Viladecavalls
- «Asociación de Defensa de Équidos

PROVÍNCIA DE TARRAGONA

- Santuari Animal «Alma Libre»
- A.P.A.N - Protectora dels Animals i la Natura del Baix Penedès (Calafell)
- Protectora d'Animals Ribera d'Ebre
- Associació Protectora d'Animals i Plantes
- Societat Protectora de Torredembarra
- Associació pel Refugi i Cura dels Animals
- Associació «La Sonrisa Nórdica»
- Refugi Baix Camp

PROVÍNCIA DE GIRONA

- Terra Viva – La Garrotxa
- Protectora d'Animals Cap i Cua
- APA Rodamon – Palafrugell
- UMP Associació per a la defensa dels animals – CampdevànoI
- Associació per a la Defensa dels Animals a la comarca del Pla de l'Estany
- Societat Protectora d'Animals i Plantes de Figueres
- Protectors dels Animals del Gironès
- Associació Protectora d'Animals d'Olot i la Garrotxa
- Progat Ampuria – Castelló d'Empúries
- Progat Sant Feliu de Guíxols – Associació Protectora d'Animals
- Associació Protectora d'Animals i Plantes de Tossa
- Bup Bup Parc – La Bisbal de l'Empordà

PROVÍNCIA DE LLEIDA

- Protectora d'Animals Domèstics i Exòtics
- Associació d'Amics dels Animals del Segrià
- Protectora de Lydia Argilés
- Societat Protectora de Tàrrrega
- Amics dels Animals de la Noguera
- Protectora d'Artesa de Lleida «Alternativa Ecologista»
- PROCNATUR- Protecció dels animals i la natura
- Progat Lleida

- Protectora d'Animals i Fauna
- Refugi de la Segarra
- ARRE – Associació per la Recuperació i Rehabilitació d'Equins

2.1 REFUGIS A LA COMARCA D'OSONA

En concret, a la comarca d'Osona es poden trobar alguns refugis, que han estat citats anteriorment, i d'altres associacions. En aquest apartat, es mostrarà en quins anys van començar a sorgir els diferents refugis i associacions que hi ha dins d'aquesta comarca. A més a més, se n'explicaran les seves característiques i funcions.

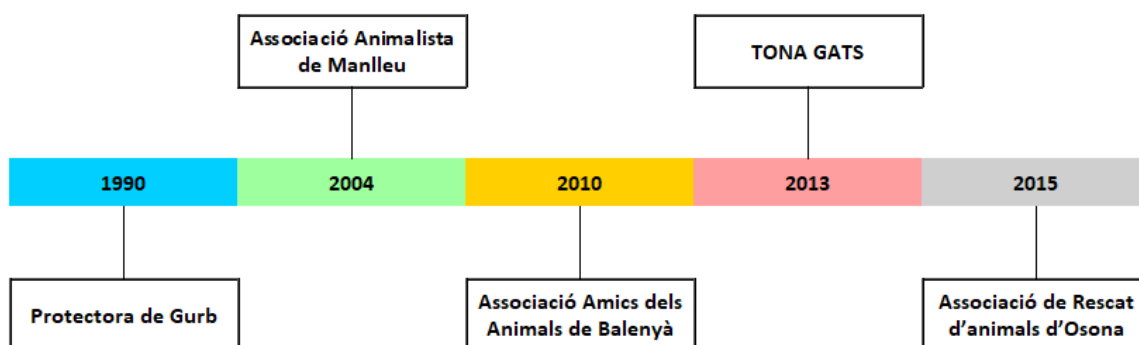

Figura 5: Imatge d'un eix cronològic de l'aparició d'associacions i d'una protectora a la comarca d'Osona.

1. La protectora de Gurb és un gran factor dins la comarca d'Osona, ja que és l'únic refugi que existeix i es va fundar l'any 1990. D'aquesta protectora se'n parlarà més endavant en un altre apartat i és per això que aquí no se'n detalla més informació.
2. L'any 2004 es crea l'Associació Animalista de Manlleu. Aquesta associació va començar sent una plataforma antitaurina quan es van assabentar que a Manlleu un grup de persones taurins volien tornar a fer corregudes de toros o bous en

aquest poble. No obstant això, actualment és una associació que cuida animals de carrer, especialment a gats.

3. L'Associació Amics dels Animals de Balenyà es va fundar l'any 2010 i es tracta d'un grup de persones sense ànim de lucre. Aquesta entitat no té cap refugi, però intenten fer tot el que poden per ajudar a tots els animals dins els pocs recursos que tenen. Principalment, es dediquen a esterilitzar i a posar xip a les gates de carrer. Tot i així, ajuden a tots els animals abandonats que es troben. A més a més, els hi busquen una llar perquè puguin tenir un lloc digne on viure. Convé destacar que intenten millorar les condicions de vida dels animals i fomentar el respecte vers ells.
4. Una altra associació a destacar és la de TONA GATS. Aquesta entitat es va crear el desembre de 2013 i es dedica a controlar les colònies de gats de carrer a través del mètode CET (captura, esterilització i retorn a l'habitat). També s'encarreguen de donar gats petits a gent que vol adoptar. Altrament, es dediquen a controlar els gats que possiblement s'han perdut o han estat abandonats i amb una coordinació amb la policia municipal els custodien.

A més a més, proporcionen aliment a colònies de gats de carrer i consciencien a la societat de quina és la millor manera d'alimentar-los. Per altra banda, també fan de mediadors en casos particulars i atenen urgències de gats ferits o malalts. I per últim, és interessant remarcar que volen donar consciència a la societat en referència a l'esterilització i l'adopció.

5. Com a última associació a comentar: aquesta és ADRO. - L'Associació De Rescat d'animals d'Osona - . Aquesta es va fundar l'any 2015 quan un grup de persones van decidir que s'havia de fer alguna cosa per ajudar els animals que estaven abandonats o en males condicions pels carrers. No es dona més informació d'aquesta associació en aquest apartat, ja que és una entitat molt important en aquest treball i s'explicarà de manera més explícita més endavant.

3. PROTECTORA DE GURB

La protectora de Gurb és una entitat sense ànim de lucre que acull animals que necessiten un sostre i atenció urgent a causa de les condicions en les que estan.

3.1 HISTÒRIA I ACTUALITAT

La protectora de Gurb, coneguda anteriorment com a Associació de Defensa dels Animals d'Osona, es va fundar el 12 de març de 1990. En aquell moment, un grup de tretze persones es van unir per oferir un servei gratuït on només exigien a les persones que adoptessin animals i que no els maltractessin. Així doncs, el seu objectiu era aconseguir respectar els drets dels animals per complir la Llei de Protecció aprovada pel Parlament de Catalunya l'any 1988. Cal remarcar que van tenir uns inicis molt durs i dramàtics.

El 1991 es va rehabilitar una masia a Gurb per construir un centre de recollida i d'adopció d'animals abandonats. El pressupost d'aquest procedia dels cent deu associats que facilitaven quotes voluntàries. En aquest any aproximadament es van reunir sis milions nou-cents vint mil pessetes (actualment uns quaranta-un mil cinc-cents noranta euros). El refugi tenia una capacitat per acollir una cinquantena de gossos, ja que era l'animal que més es recollia. També tenia zones tancades perquè els animals poguessin córrer, i a més, una infermeria pròpia i un habitatge per les persones que tenien cura del lloc les vint-i-quatre hores.

El primer animal que van acollir va ser un gos. Aquest es deia Duc, i feia molt de temps que voltava pels carrers de Campdevànol. Quan el van recollir estava deshidratat i tenia unes diarrees amb sang molt significatives. Els responsables de la protectora van decidir portar-lo primer de tot a la botiga (la Prote, que pertany a una de les fundadores del refugi) i que es quedés allà amb ells fins que es recuperés.

Figura 6: Fotografia del diari EL 9 NOU del 6 de setembre de 1991.

Figura 7: Fotografia del diari EL 9 NOU del 6 de setembre

Aquesta era la masia de Gurb que s'estava condicionant per acollir animals. de 1991. El primer gos de la protectora de Gurb.

Va ser en aquest moment quan l'Associació va creure que era convenient fer una campanya de conscienciació a les escoles per sensibilitzar l'opinió pública i aconseguir evitar els abandonaments i maltractaments que patien alguns animals. Aquest mateix any, el 1991, l'Associació ja havia recollit dos-cents quaranta gossos i n'havia donat dos-cents trenta en adopció. També van aconseguir comptar amb la col·laboració de diferents veterinaris i ajuntaments dels pobles que estaven a la vora del refugi. No obstant això, estaven esperant que la Generalitat i la Diputació de Catalunya responguessin a les gestions començades, ja que la protectora feia una tasca que resolva problemes als ajuntaments.

Beatriu Cayuela, era i és la presidenta de la protectora de Gurb. Va néixer el 20 de juliol de 1942 a l'Esquirol. Quan era petita va viure a la colònia de Salou, a Roda, on va anar a l'escola. Des de la seva infància, Beatriu ja tenia un amor pels animals, com deia ella aquest era «de tota la vida». A casa seva tenien pollastres i gallines i això significa que sempre havia estat entretinguda jugant amb tots els animals. A les entrevistes que se li havien fet fa uns anys, havia explicat moltes anècdotes d'animals que havia tingut i situacions viscudes amb ells, com per exemple, quan va agafar a un pollet que es deia Mariano i deia que no el deixava ni un minut perquè li feia de mare. Una altra anècdota que explicava era que posava sucre a les finestres per atraure a les abelles i de vegades arròs perquè vinguessin els pardals. Òbviament, també va explicar als periodistes anècdotes negatives, ja que es considerava una nena bonifàcia, però també havia fet alguna bogeria.

La Beatriu va comentar en una entrevista que estava i està convençuda que és millor tenir tractes amb els animals que no pas amb les persones. De petita adorava els animals, però s'ha adonat que amb els anys encara els estima més.

Figura 8: Fotografia del diari EL 9 NOU del 8 de maig de 1998. Beatriu Cayuela de petita i de gran.

Pel que fa a l'actualitat de la protectora de Gurb, hi ha diversos aspectes que cal destacar. Els horaris que compleix són els següents: els dies de cada dia de 10:00 – 13:00 i de 15:15 – 18:00; els caps de setmana de 10:00 – 17:00. És a dir, la gent que hi treballa i dedica moltes hores sempre són molt constants. Totes les persones que es troben dins la protectora, tenen un altre treball a l'exterior, ja que sinó no es podrien mantenir i no podrien aportar res de diners a la protectora per ajudar als animals.

La gent que realitza tasques dins el refugi no és sempre la mateixa. Durant la setmana hi ha els treballadors i els caps de setmana els voluntaris són els que s'encarreguen de la protectora, tot i que de vegades també hi ha treballadors. Això vol dir que, si volen i tenen temps, poden anar-hi. Tanmateix, també hi ha voluntaris que a les tardes dels dies de cada dia van a la protectora, tot depèn de la disponibilitat de les persones.

En referència a les subvencions, aquest refugi d'animals fa un servei i aquest ha de ser remunerat. O sigui, cada ajuntament paga una quantitat de diners a l'any per cada animal que entra a la protectora. Això ve marcat per la Llei de Protecció Animal que fa constar

que un ajuntament ha de tenir un servei contractat que reculli animals abandonats i intenti promoure'n l'adopció.

A banda d'això, el material i tots els elements que fan falta dins la protectora per cuidar i/o curar els animals s'aconsegueixen mitjançant els diners que reuneixen de les adopcions i dels diners que els hi donen cada vegada que rescaten o recullen a un animal. Però, si necessiten diners i no en disposen, molta gent que treballa a la protectora aporta una quantitat de diners sempre que pot i quan fa falta.

Una nova innovació que té el refugi és la botiga de la Prote. Amb aquest negoci poden recaptar fons per ajudar a pagar totes les despeses de la protectora. Dins d'aquest establiment s'hi poden trobar una gran varietat de productes, accessoris i medicaments per animals. Fins i tot, ofereixen un servei de perruqueria canina o un racó solidari, entre moltes coses més.

Respecte a les ajudes que possiblement haurien de proporcionar els ajuntaments es creu que són desinteressades. És a dir, si els de la protectora demanen espais per poder fer esdeveniments per recaptar diners l'ajuntament acceptarà, però quan necessiten diners per fer qualsevol cosa relacionada amb la protectora no ho fan. *«Ells no donaran per donar»*; afirmava una voluntària del refugi. D'altra banda, la protectora col·labora amb altres entitats com ara l'Associació de Rescat d'Animals d'Osona a fi d'ajudar-se mútuament i poder fer la seva feina més viable i menys difícil. Per exemple, quan tenen molts medicaments els comparteixen o donen la meitat d'ells a altres refugis, ja que són molt cars i difícils d'aconseguir. D'aquesta manera hi surten tots guanyant.

Quant als animals que hi ha dins el refugi, podem trobar gats, gossos i fures. A més a més, actualment, per exemple, tenen un porc que pesa uns tres-cents quilos que el tenen des de que era petit. No obstant, de vegades també han acollit conills, coloms i cavalls, entre d'altres. La protectora no té un límit d'animals per acollir, el problema és que no tenen prou espai ni els diners suficients per poder mantenir a un gran nombre d'animals.

Aproximadament, la protectora paga cada dia uns dos euros per cada animal que es troba dins l'establiment, això vol dir que per cada animal es paguen uns seixanta euros al mes.

S'ha de tenir en compte que és una gran quantitat de diners al mes si es multipliquen per tots els animals que es troben a la protectora. A més, si un animal té alguna malaltia específica aquesta mitjana es veurà augmentada ja que cal comprar medicaments o fer qualsevol operació important perquè l'animal es curi.

En relació a les actuals instal·lacions de la protectora, aquestes són molt més complexes que les anteriors ja que han pogut ampliar espais i millorar moltes més coses. Tanmateix, segueixen tenint una sala d'infermeria pròpia on s'hi poden trobar medicaments i tot tipus d'objectes que faciliten les cures dels animals i les zones tancades perquè els animals puguin córrer i no estiguin tot el dia tancats dins les gàbies.

Figura 9: Fotografia de la infermeria que hi ha dins la protectora.

Figura 10: Fotografia de les zones tancades que tenen els animals.

Cal fer constar que la presidenta de la protectora, Beatriu Cayuela, va editar un nou plànol amb noves instal·lacions perquè el centre fos més gran i els animals poguessin tenir molt més espai per poder moure's lliurement. No obstant això, la protectora no ha pogut dur a terme la construcció per temes econòmics i perquè tampoc tenen el temps suficient per poder-ho fer.

En el plànol que es pot veure a continuació es pot apreciar que l'estructura de la protectora seria molt diferent a la d'ara. Aquest es veu bastant viable, ja que tot estaria en un mateix espai i podrien controlar-ho molt més que ara. Si totes les protectores es poguessin fer d'aquesta manera se'n podrien fer moltes més arreu d'una comarca i així

poder ajudar a més animals i, alhora, evitar que les protectores arribin als seus límits o que es trobin sense temps per realitzar totes les tasques.

Figura 11: Fotografia del plànol de la protectora. Vista general del refugi.

Figura 12: Fotografia del plànol de la protectora. Noves instal·lacions.

3.2 ELS GOSSOS I ELS GATS

Al llarg de la història els gossos i els gats han tingut un paper molt important dins les protectores, ja que són els animals que les persones abandonen més i els que es troben o es rescaten amb més abundància.

3.2.1 ENTRADES I SORTIDES DE LA PROTECTORA

Des de l'any 1991, la protectora registra els animals que entren i surten del refugi. Amb totes les dades que se n'han pogut recollir s'ha realitzat una gràfica per poder comparar les diferències que existeixen en cada any.

Convé destacar que les dades trobades són de tres anys seguits (1991, 1992 i 1993), per tant comparant-les amb les d'aquest any és fàcil deduir si hi ha hagut grans canvis. Però, abans de seguir amb totes les gràfiques, és important mostrar aquest retall que la protectora va facilitar per tal de completar els gràfics correctament.

Relació d'entrada d'animals	1991	1992	1993
Adoptats: gossos.....	195	420	315
gats	46	37	55
Animals trobats i recuperats pels amos.....	15	20	32
Animals que estan al refugi: gossos	55	79	118
gats	62	22	35
Animals sacrificats *: gossos	11	60	36
gats	13	6	9
Mort natural: gossos	6	10	12
gats	12	4	5

* Les causes perquè han estat sacrificats són: en un 70 per cent dels casos per accident; en un 22 per cent, per edat avançada, i en un 8 per cent per malaltia infecciosa.

Figura 13: Fotografia del diari EL 9 NOU. Dades recollides de l'any 1991, 1992 i 1993.

Després de mostrar les dades trobades dins d'aquest diari a continuació es mostren les gràfiques que han permès veure i analitzar les diferències entre els anys citats anteriorment.

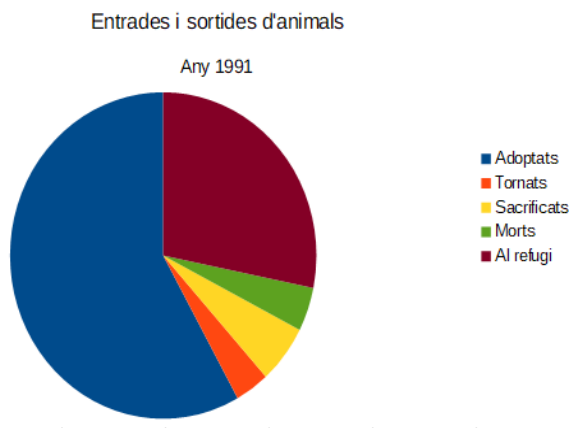

Figura 14: Gràfica d'entrades i sortides d'animals de l'any 1991.

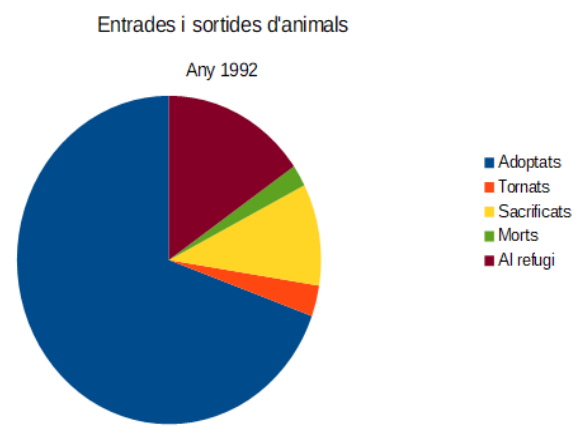

Figura 15: Gràfica d'entrades i sortides d'animals de l'any 1992.

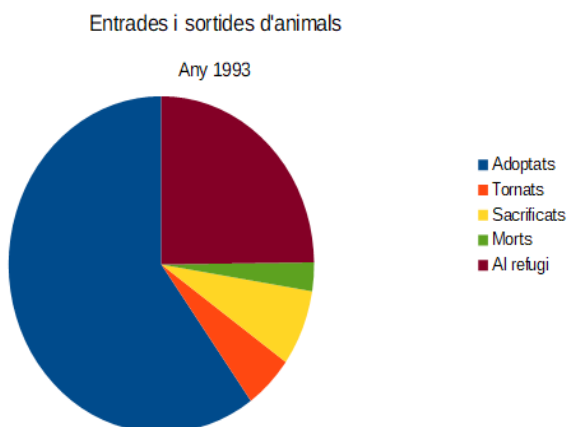

Figura 16: Gràfica d'entrades i sortides d'animals de l'any 1993.

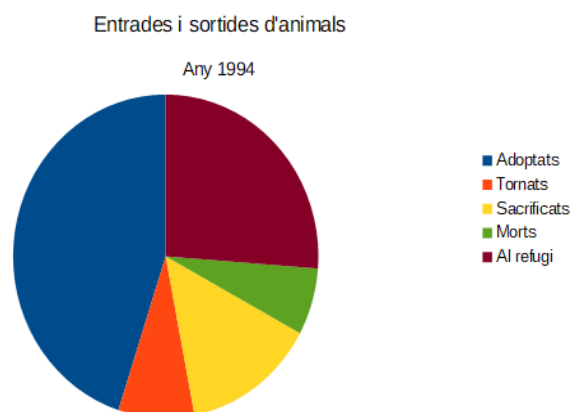

Figura 17: Gràfica d'entrades i sortides d'animals de l'any 1994.

Analitzades aquestes gràfiques, se'n poden treure diverses conclusions:

L'any 1991 la protectora es va fer responsable d'uns quatre-cents quinze animals aproximadament, el 1992 d'uns sis-cents cinquanta-vuit animals, el 1993 d'uns sis-cents disset animals, i l'any 1994 uns sis-cents vuitanta-tres animals. Si es fa la comparació d'aquests quatre anys destaca una diferència molt gran respecte als animals abandonats que es van trobar. Els tres últims anys hi ha un nombre d'animals molt alt i una diferència d'uns dos-cents animals respecte al primer any de l'Associació. Des del meu punt de vista, crec que la causa d'aquesta diferència podria ser la següent: quan la gent es va assabentar de l'existència d'un lloc on cuidaven o es quedaven els animals abandonats, aprofitava per desfer-se dels animals que ja no volien. No obstant, les causes d'aquesta gran diferència d'abandonaments poden ser moltes, ja que amb el pas dels anys succeeixen esdeveniments que la gent no s'espera, com per exemple una crisi. No obstant això, cal recordar també que les primeres dades de l'any 1991 són molt elevades si tenim en compte que abans no hi havia cap refugi on podien portar els animals abandonats.

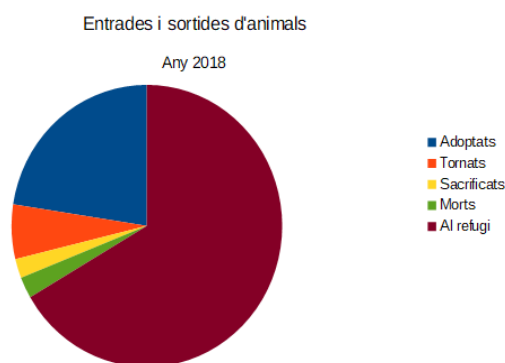

Figura 18: Gràfica d'entrades i sortides d'animals de l'any 2018.

L'única dada important a destacar en aquest gràfic és la gran desigualtat que hi ha entre les adopcions dels anys que s'han mostrat abans respecte a les de l'actualitat. Avui en dia, hi ha poca gent que adopta un animal i la majoria d'ells, com es pot observar, es troben a dins el refugi sense que ningú els hi doni una oportunitat. Per poder solucionar això, només caldria conscienciar a la gent i que siguin capaços d'ajudar a la protectora perquè tots aquests animals puguin estar amb una família o més acompanyats.

3.2.2 RECOLLIDA I ARRIBADA A LA PROTECTORA

En primer lloc, quan es troba un animal abandonat pel carrer o per qualsevol lloc, s'ha de trucar a la guàrdia urbana, a l'ajuntament o a la policia perquè ells són els encarregats d'avisar a la protectora. La gent del refugi no pot agafar un animal abandonat i portar-lo directament amb tots els altres, això ho tenen prohibit. Hi ha alguns casos que si se l'han emportat ha estat amb permís de l'ajuntament o de la policia i ho han fet perquè era un cap de setmana i feia molt fred. Les gàbies dels ajuntaments no estan tan preparades com les que tenen els de la protectora, tot i així, això només passa en ocasions especials.

Així doncs, un cop avisada la guàrdia urbana o l'ajuntament la policia revisa que l'animal porti el xip i si és el cas truquen a l'arxiu i ells contacten amb el propietari. S'ha de tenir en compte que la gent de l'arxiu, per un tema de protecció de dades, és l'únic que pot contactar amb el propietari, és a dir, ni l'ajuntament ni els de la protectora sabran qui era. Com a molt, els de l'arxiu els hi diran el nom de l'animal, que si que té xip i el seu número, però mai diran el nom del propietari. En el cas de que l'animal no porti el xip o els policies no li hagin trobat, s'esperen unes quaranta-vuit o setanta-dues hores per veure si el propietari de l'animal truca o apareix. En cas que això no passi, la policia es posa amb contacte amb els de la protectora perquè el vagin a buscar o per avisar-los de que els hi porten un nou animal.

Seguidament, quan aquest arriba a la protectora el primer que fan és revisar novament si porta el xip, ja que de vegades l'animal es posa nerviós o té por i els policies no aconsegueixen trobar-li. Si els de la protectora tampoc li troben, esperen uns dies per vacunar-lo, vist que el propietari podria haver-lo vacunat fa poc i això no tindria efectes positius per a l'animal. A més a més, si veuen que està brut o necessita algun altre servei, que no siguin vacunes, se li fa.

En últim lloc, si el propietari no apareix quan l'animal ja ha estat vacunat, es porta a un espai on hi ha animals amb els quals comparteix semblances. En el cas dels gossos petits, sempre els posaran primer a la cuina, ja que posar-los en un pati molt gran seria molt impactant per a ells. En el cas dels gossos grans, aquests es posen amb una gàbia on tenen més espai i esperen a la reacció que pot tenir per després saber amb quin tipus de

gossos l'han d'ajuntar. Per altra banda, en el cas dels gats, aquests van tots dins d'una sala on allà cadascú té el seu espai. Dit d'una altra manera, la gent de la protectora, necessita saber quin és el caràcter dels animals que entren nous i després de veure les seves reaccions saben on i amb qui l'han de col·locar.

3.2.3 L'ESTADA A LA PROTECTORA

L'estada dels animals a la protectora és pensada perquè sigui una cosa bona per a ells. Mentre els animals estan dins la protectora reben una atenció molt òptima. Els responsables fan el possible perquè tots els animals estiguin bé, es puguin curar de qualsevol malaltia que puguin tenir i que sobretot es sentin estimats.

Per una banda, els gossos surten de les seves gàbies per torns cada dia al matí i a la tarda i els deixen córrer, jugar, interactuar amb altres gossos i fer les seves necessitats pels espais tancats que hi ha. Per altra banda, els treballadors i voluntaris es dediquen a netejar les seves gàbies. També aprofiten per estar amb ells i establir una connexió perquè es sentin com a casa i sobretot estimats. Val la pena dir que tot i que sigui Nadal, Cap d'any o qualsevol festiu els gossos sempre surten de les seves gàbies. A la protectora no hi ha dies festius. I també si algun animal necessita una atenció específica, és a dir, medicaments o qualsevol cura, els treballadors els atenen i intenten que l'animal estigui bé i estigui animat.

Certament, durant l'estada de l'animal poden succeir moltes coses, com ara la sacrificació. Actualment a Catalunya està prohibit, però si es troben amb un cas on l'animal té una malaltia i per diverses raons ja està patint molt, els de la protectora parlen amb un veterinari i ell és el responsable de decidir si és convenient practicar l'eutanàsia.

3.2.4 CASOS D'ABANDONAMENTS

En aquest apartat s'exemplifiquen casos d'abandonament per tal de prendre consciència del treball de la protectora.

El primer cas d'abandonament tracta d'una gossa d'un caçador. Uns treballadors de la protectora la va trobar amb la mandíbula destrossada i en descomposició i van pensar que el millor que podrien fer era curar-la. No obstant, quan el caçador es va assabentar que la gossa estava a la protectora va anar molt enfadat cap a ells i els va voler denunciar. Finalment, tot i els esforços van haver de sacrificar la gossa perquè ja no hi havia res més a fer.

El segon cas tracta de tres gossos que van trobar tres noies de la protectora i els forestals a Roda de Ter. Ells estaven vigilant com tenien els gossos els pastors i de sobte van trobar a tres gossos lligats a fora en un arbre morint de gana. Un dels tres gossos, anava ple de quitrà i tenia els ulls molt irritats, els altres dos estaven molt secs i un d'ells tenia una llaga infectada a la pota. El que més va impactar als forestals i a les tres noies de la protectora és veure el pastor amb un altre gos, el qual tractava bé perquè era jove i deia que li podia treure profit. En canvi, els altres ja no els tractava així perquè eren molt vells. Immediatament, van decidir quedar-se els tres gossos i portar-los cap a la protectora per rentar-los i curar-los. Cal dir que els tres van ser adoptats i van poder acabar sent feliços amb diferents famílies d'acollida.

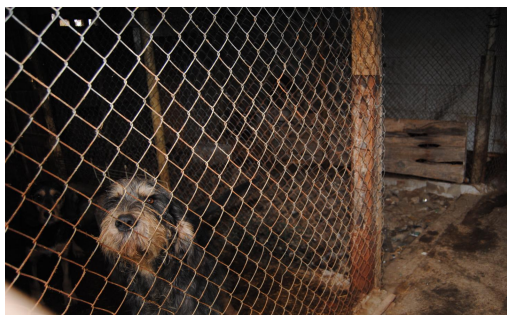
Figura 19: Fotografia d'un dels gossos desnodrits que es van trobar a Roda de Ter.

Figura 20: Fotografia del gos desnodrit anterior després d'uns anys.

Aquests només són dos casos, però són moltes vegades que la protectora es troba a animals que estan tancats dins de gàbies o en instal·lacions incorrectes. Els propietaris els deixen les vint-i-quatre hores del dia en llocs humits i on no hi ha gens de higiene per poder sobreviure. A més a més, no tenen accés a aigua ni a menjar i si és el cas, els hi donen amb escassetat.

Figures 21 i 22: Fotografies de gossos trobats per la protectora de Gurb. Estaven dins d'una nau i eren propietat d'un noi caçador.

Un punt destacable d'aquest apartat i en referència a casos de maltractament, és el tema dels pagesos i caçadors. Cal fer constància que són molts caçadors i pagesos que no tracten els animals com es mereixen. A la protectora li és difícil frenar aquest factor. Remarquen que gran part dels casos que s'han trobat d'abandonament i maltractament són causats per aquests col·lectius. Per altra banda, i també a destacar en referència al maltractament d'animals, són els joves i la compra compulsiva de Pitbulls: els anomenats gossos GPP (gossos potencialment perillosos). La protectora es queixa dels joves que tenen locals i deixen aquests gossos allà a dins perquè a casa seva no els hi permeten tenir. Aquest és també un gran problema ja que aquests gossos es poden estressar molt si passen tots els dies allà tancats i sols.

Per acabar, cal mencionar també els casos d'abandonament de gats. Aquests són quasi tots relativament similars. La majoria d'ells són atropellats o fins i tot s'acaben dessagnant abandonats al carrer. Des de la protectora demanen que la gent avisi en aquests casos ja que hi ha gent que no ho fa i llavors el gat acaba morint.

3.3 ADOPCIONS, APADRINAMENTS, VOLUNTARIATS I DONACIONS

La protectora de Gurb té diferents mètodes per donar una nova vida als animals i per poder-los mantenir com es mereixen. Per aquest motiu, ofereixen el servei d'adopcions amb el que la gent pot adoptar un animal de la protectora i cuidar-lo. També existeix l'apadrinament que consisteix en pagar una quantitat de diners per poder mantenir a un

animal de dins el centre sense que la persona que l'ha apadrinat l'hagi de tenir a casa. També existeix la possibilitat dels voluntariats. Aquest és un tema més difícil d'aconseguir, ja que per ser-ho necessites tenir uns coneixements de la protectora. Qualsevol persona que vulgui ser voluntari ha de conèixer la protectora i estar disposat a invertir temps de manera gratuïta. I finalment, les donacions. Aquestes tant poden ser diners, com material o qualsevol cosa que sigui útil per ajudar els animals del refugi.

3.3.1 L'ADOPCIÓ

L'objectiu principal de l'adopció és donar una nova oportunitat a animals que han estat abandonats per diferents raons i poder fer que es tornin a sentir estimats per noves persones.

La protectora contacta amb la gent que vol adoptar a través de Facebook o Instagram i els hi demanen tot un seguit de preguntes per assegurar-se de que les persones que ho volen fer siguin les adients i que l'animal no torni a ser novament abandonat. Tanmateix, després de parlar amb ells i quan es presenten a la protectora, els treballadors ja veuen si veritablement volen l'animal o només el volen per un temps.

Així doncs, el personal de la protectora avisen a la família que adopta de tot el que comporta tenir un animal de companyia i de les atencions que necessita per conscienciar-les per si canvien d'opinió abans d'adoptar. L'única cosa que volen els voluntaris de la protectora és que l'animal segueixi sent feliç tal i com ho és dins del refugi.

De manera paral·lela, aconsellen a les persones quin és l'animal que més bé pot encaixar amb ells. Per exemple, si es tracta d'una parella de gent gran no els oferiran un animal amb molta energia, al contrari, els hi oferiran un animal tranquil i que no sigui un cadell. Cal remarcar que sempre intenten informar de tot i assegurar-se de que marxin contents amb l'animal que han adoptat.

Tot seguit, abans de que l'animal surti del centre s'intenten fer algunes proves protocol·làries. Normalment, amb els gossos només se'ls hi fa una analítica per controlar que tot està bé, però no és necessari fer res més, ja que han estat controlats

rutinàriament durant l'estada a la protectora. En el cas dels gats, el protocol és molt semblant i només se'ls fa un test. En cas que el test no surti correcte se'ls fa més proves.

En última instància, quan ja s'han decidit i ja conviuen amb ell, la protectora intenta fer un seguiment de l'adopció per confirmar que l'animal està en bones condicions i té una bona vida. No obstant, no sempre es pot realitzar aquest seguiment, ja que la protectora no té tant temps perquè estan molt ocupats en atendre els animals que tenen a dins el refugi. Una altra raó és la falta de recursos econòmics, com per exemple, contractar a algú i que sigui l'encarregat de fer aquests tipus de seguiments.

Un detall important a destacar abans de finalitzar aquest apartat, és que la protectora també realitza adopcions a l'estranger per tal de que molts animals els quals aquí no s'adopten, puguin tenir noves oportunitats arreu del món. Aquest fet és gràcies a la col·laboració de la protectora amb associacions d'Holanda, Alemanya i Àustria. Per la protectora aquests contactes els ajuden a que gent que viu lluny de Catalunya, estiguin informats de tots els problemes que hi ha amb els animals i tota la feina que fa la protectora de Gurb així com altres associacions.

3.3.2 L'APADRINAMENT

L'apadrinament consisteix en destinar una quantitat de diners cada mes cap a un animal en concret, però sense quedar-se'l. A la protectora l'apadrinament és molt inestable i creuen que el millor és fer-se soci de l'associació.

L'apadrinament és un tema força conflictiu. El fet és que hi ha molta gent que va a la protectora i tria l'animal que més li agrada per apadrinar-lo. Això fa indignar molt als treballadors i voluntaris, ja que pot ser que l'animal que triï aquella persona estigui en molt bones condicions i no necessiti medicaments, mentre hi ha altres animals que necessiten urgentment operacions o altres serveis i no tenen cap apadrinament. Per aquest motiu, el personal de la protectora creuen que el més convenient és que les persones que vulguin apadrinar no es fixin en l'animal més bonic i que donin més oportunitats a altres que ho necessiten de veritat. Tanmateix, intenten convèncer que la

gent faci unes aportacions al mes, les quals vagin destinades als animals que la protectora cregui que ho requereixen més. Altrament dit, si la gent vol apadrinar hauria de fer-ho per amor als animals i perquè vol ajudar-los, per tant no els hi hauria d'importar la seva bellesa.

3.3.3 EL VOLUNTARIAT

El voluntariat és una manera per treure feina als treballadors de la protectora i poder-los ajudar amb totes les tasques que s'han de fer dins la protectora. Ara bé, el voluntariat pot tenir aspectes positius i negatius, ja que per fer-ho s'han de tenir uns coneixements del refugi.

Per fer de voluntari/-ària dins la protectora, la gent es posa en contacte amb ells a través de Facebook i Instagram. El responsable de contestar li fa un seguit de preguntes per saber si complirà amb totes les tasques i per assegurar-se que veritablement vol fer-ho pels animals. Quan aquest ja ha fet les preguntes i creu que aquesta persona és adient pel voluntariat, queden un diumenge a la tarda per veure les instal·lacions i explicar-li com funciona tot el centre. Evidentment, no tot es pot fer en una sola tarda. És per això que la persona s'haurà d'anar adequant al lloc diàriament fins que ho pugui saber i controlar tot.

Després d'ensenyar-li, la persona de la protectora que l'ha acompanyat ja sap si és la persona adequada per aquestes tasques. Cal insistir en que la protectora necessita a voluntaris que de veritat ajudin. A ells no els hi és rentable ensenyar tots els protocols i les normes perquè després els voluntaris estiguin només una setmana ajudant.

De manera paral·lela, les tasques que ha de fer un voluntari són les mateixes que fan els treballadors de la protectora. S'han de netejar les gàbies, mirar si els animals tenen menjar i aigua, donar medicaments, mirar les condicions de l'animal, etc. A part d'aquestes tasques, cal dir que el voluntari pot passar temps amb els animals i establir connexions de confiança perquè així, cada vegada que vagi a la protectora l'animal es senti còmode i ell/-a també.

Pel que fa als horaris dels voluntaris, aquests són bastant extensos. Durant la setmana hi van cada tarda, però els caps de setmana és opcional. Tot i així, els primers dies han d'anar acompanyats d'un voluntari veterà perquè el pugui ajudar i avisar de si hi ha cap perill. Dit això, és molt important que el voluntari/-ària sigui major d'edat perquè sinó hauria d'anar acompanyat dels pares i haurien de firmar un paper de consentiment.

3.3.4 LES DONACIONS I ELS ESDEVENIMENTS

En aquest apartat s'han agrupat dos factors molt importants per la protectora, les donacions i els esdeveniments. Sense aquestes dues opcions la protectora no disposaria dels diners que necessiten per ajudar a tots els animals del refugi. A més a més, aquestes opcions ajuden molt a conscienciar a la gent de que és millor adoptar que comprar i així com també els ajuda a donar-se a conèixer.

Quant a les donacions, no en reben moltes. És per això que quan la protectora necessita diners per qualsevol cosa el que fan és publicar un escrit al Facebook conforme necessiten una quantitat determinada de diners, i és allà on la gent que vol en dona la seva voluntat. A més a més, moltes vegades reben material com per exemple tovalloles, pinso o fins i tot a algú que se li ha mort la seva mascota els hi porta el llit que tenia.

Per fer possible totes les donacions, com s'ha explicat anteriorment, fan servir Facebook i Instagram. Ells donen el número de compte de la protectora i la gent pot aportar la quantitat de diners que desitgin. Però, fa uns nou anys que un membre de la protectora està intentant fer una web on la gent pugui fer donacions, ara bé com que no disposen de gaire temps durant el dia encara ho està acabant. Així doncs, de mentre faran servir aquestes dues xarxes socials per poder aconseguir diners.

Cal remarcar que la protectora es va posar en contacte amb fàbriques que produeixen pinso per animals i van poder aconseguir que col·laboressin amb ells. Per aquest motiu, cada temps determinat, aquestes fàbriques donen grans quantitats de pinso a la protectora per tal que els animals puguin estar alimentats. Aproximadament cada mes gasten uns quatre mil quilos de pinso per tots els animals del refugi.

Per altra banda, hi ha els esdeveniments que realitza la protectora per poder recaptar fons per tot el que necessiten els animals del refugi. L'esdeveniment més important que fan és el Dia de l'Animal Abandonat on es sensibilitza a la població sobre aquest problema. El 1997 va ser el primer any que es va fer aquesta fira i l'acte va consistir en un concurs de dibuix infantil i en un concurs popular de gossos. El lloc d'aquest esdeveniment va ser a la plaça major de Vic, ja que era un espai molt extens. Apart dels concursos, també hi havia petites parades on es podien comprar detalls o coses pels animals per recollir diners. A més, la protectora va convidar a altres associacions i protectores d'altres municipis perquè es poguessin fer conèixer.

Actualment, aquesta diada es celebra el setembre o octubre igualment a la plaça major de Vic. No obstant, a part d'aquest esdeveniment, la protectora també realitza caminades on molts gossos es troben i les famílies passen el temps junts i es coneixen. En aquestes caminades també es recapten diners ja que la gent pot fer l'aportació que ell/-a consideri correcta.

Convé recalcar que aquests esdeveniments no els subvenciona cap entitat, és a dir, ho fa tot la protectora de Gurb i és la responsable de posar les hores que facin falta perquè tot surti bé.

Figura 23: Fotografia de la V Caminada de la Prote.

Figura 24: Fotografia de la VIII Diada de l'Animal Abandonat.

Abans d'acabar aquest apartat, cal dir que la protectora ofereix la possibilitat que els col·legis de la comarca facin visites al refugi per tal de conscienciar des de ben petits que els animals no són una joguina i que s'han de cuidar com la família.

4. ASSOCIACIÓ DE RESCAT D'ANIMALS D'OSONA

L'Associació De Rescat d'animals d'Osona és una entitat que va ser creada sense ànim de lucre amb l'objectiu de vetllar pel benestar animal, lluitar contra el maltractament animal a la comarca d'Osona i promoure el veganisme com a estil de vida.

4.1 HISTÒRIA I ACTUALITAT

La història d'aquesta associació va començar l'abril de 2015 quan un grup de persones van veure que hi havia un nombre molt elevat d'animals maltractats a Osona i van decidir que s'havia de fer quelcom per poder aturar això. Degut a la seva recent creació no es disposa de tanta informació històrica com la que sí que es pot trobar de la protectora de Gurb.

Actualment, l'associació consta de tretze noies i un noi que tenen com a principal objectiu, conscienciar a la gent que és millor adoptar un animal que comprar-lo. És a dir, donar oportunitats a animals que no són tan bonics, però que poden aportar el mateix amor que els altres.

Dins d'aquesta associació, existeix el càrrec de presidenta, vicepresidenta i de secretaria. Tot i així, tothom acaba tenint les mateixes funcions. Per altra banda, es podria dir que treballen les vint-i-quatre hores del dia. L'associació treballa a través de Facebook i del correu electrònic. És a través d'aquestes xarxes socials on la gent els avisa sempre que troben a un animal abandonat o perdut o bé per qualsevol altra anomalia.

Quant a les subvencions, l'associació no rep cap subvenció. No obtenen ajudes per part de cap entitat o ajuntament. Tots els diners que necessiten per als animals o per qualsevol altra cosa, surt del finançament propi dels seus membres i ells són els qui ho paguen absolutament tot. No obstant això, per poder mantenir els animals intenten demanar ajudes mitjançant el Facebook i diners de persones anònimes.

En general, l'associació està disposada a rescatar qualsevol tipus d'animal ja pot ser un cavall, com una cabra o el que sigui. Però, malauradament, tenen un límit d'animals perquè han arribat a un punt que ja no es poden mantenir econòmicament. Convé

recalcar que tot i tenint aquests problemes econòmics, segueixen rescatant a animals perquè són conscients que els animals abandonats i maltractats necessiten ajuda.

Moltes vegades, l'associació s'ha trobat que hi ha dos rescats a la vegada i quan això passa, es reparteixen les tasques i cadascú va a un lloc diferent. És molt important que en cada rescat hi hagi com a mínim dues persones ja que s'han trobat amb amenaces o amb situacions bastant violentes. Per aquest motiu, prefereixen que hi hagi dues persones de l'associació per si passa alguna cosa que un d'ells pugui avisar o que es puguin defensar mútuament.

En relació a les col·laboracions, cal dir que no col·laboren amb cap entitat, però sí que tots s'ajuden entre ells ja que els seus objectius són similars i van dirigits a la protecció dels animals.

Com a últim punt, el primer animal que l'associació va rescatar va ser un gos: en Pepe. Aquest el van trobar en una casa de pagès, estava molt malament i ja era gran. El van veure lligat amb una cadena, sense menjar ni aigua i apunt de morir. Actualment, està amb una família en una casa d'acollida però ja és molt vell i torna a estar una mica delicat.

Figura 25: Fotografia d'en Pepe, el primer rescat d'ADRO.

4.2 ELS GOSSOS I ELS GATS

L'Associació De Rescat d'animals d'Osona, com s'ha citat anteriorment, està disposada a rescatar a tot tipus d'animals, però en aquest treball es tractaran els temes de gossos i gats, ja que són els casos que possiblement es troben més.

4.2.1 ENTRADES I SORTIDES D'ANIMALS

Seguidament, s'analitzen les dades que han proporcionat la gent de l'associació per tal de veure quines són les xifres de rescats i com es gestionen les adopcions i tots els altres aspectes dins d'aquesta associació.

Figura 26: Gràfica d'entrades i sortides d'animals de l'any 2018.

Primerament, i per tal de poder comentar les dades de manera correcta, cal fer esment que no s'han pogut trobar les dades específiques i/o exactes dels nombres de rescats que l'associació ha realitzat aquest any. Segons l'associació i de manera aproximada aquest any els rescats van ser vuitanta animals entre gossos i gats.

Al fixar-se en la proporció d'animals adoptats es pot apreciar que per molt poc coincideix amb la proporció dels que estan en un refugi. Aquest, no és un aspecte ni molt positiu ni molt negatiu. És a dir, està molt bé que de tots els animals rescatats quasi la meitat hagin estat adoptats però encara cal pensar que queda l'altra meitat que estan a dins d'un

refugi. Si aquests que es troben dins del refugi haguessin estat adoptats no necessitarien tants diners per mantenir-los, per exemple.

Un altre aspecte més a destacar és que si aquests animals que estan en el refugi no aconsegueixen ser adoptats, cada vegada l'associació anirà acumulant més animals allà sense trobar cap solució, per tant, es necessiten més persones que vulguin donar una oportunitat a aquests animals.

Per altra banda, un punt molt important és que no hi hagi hagut cap sacrificació i que les poques morts que hi ha hagut han estat naturals i no provocades per circumstàncies específiques.

Finalment, la petita porció d'animals que estan en cases d'acollida, i encara es troben dins del refugi. Com ja s'ha comentat anteriorment des de l'associació busquen més famílies per adoptar

Convé reconèixer que en general l'associació té uns bons mètodes per donar una nova vida a tots els animals que han estat abandonats o maltractats però encara falta poder trobar la manera que hi hagi més gent que vulgui adoptar.

4.2.2 RESCAT I ARRIBADA A LES CASES D'ACOLLIDA

Els rescats que realitza l'associació es fan amb un cotxe personal. És a dir, una persona de l'associació s'hi desplaça amb el seu vehicle propi i amb un acompanyant.

Cal saber que les persones que van a fer el rescat no porten cap equipament específic. Per tant, fan el possible per poder agafar l'animal i que aquest no es rebel·li o els hi faci mal. Sovint, aquesta tasca és difícil ja que l'animal no sap qui són els de l'associació i què li volen fer. Així doncs, aquest tema de l'equipament és bastant irrellevant si no es tracta d'un rescat molt perillós o complicat.

Deixant de banda els aspectes positius i negatius que pot tenir el rescat, és important parlar del que es fa quan ja està en mans de les persones de l'associació. En primer lloc, es porta l'animal al veterinari per fer-li una revisió i veure en l'estat en que es troba. Després

de tot aquest control, es desparasita l'animal, se li posa la pipeta i li fan una analítica. Quan finalment acaba tot aquest seguit de proves i comproven que l'animal ja està bé i es troba en bones condicions, intenten que sigui adoptat o es porta a una casa d'acollida on es quedarà fins que algú el vulgui adoptar. Si es dona el cas que no troben cap casa d'acollida per Facebook, l'han de portar a un refugi.

En última instància, cal destacar i tenir en compte que el més important que s'ha de fer quan es troba un animal abandonat és trucar a l'Associació De Rescat d'animals d'Osona o a la policia. Sempre el primer de tot és portar-lo a la policia i comprovar que l'animal no porti xip, i si en porta és obligat contactar amb el seu propietari.

4.2.3 L'ESTADA A LES CASES D'ACOLLIDA O ALS REFUGIS

L'associació opta per portar els animals a cases d'acollida o residències privades en el cas de que no sigui adoptat en breus. Si no fos possible portar-lo a cap d'aquests llocs, l'associació es veu obligada a dur-los a un refugi d'animals.

Bàsicament, portar-los a aquests espais té semblances amb les cases particulars. És a dir, els animals estan ben cuidats tant en el cas de les cases d'acollida que estaran més acompanyats per persones com a les residències privades que estaran acompanyats per animals com ells. Per tant, els animals es mantenen dins aquests refugis, mentre l'associació intenta trobar a algú que vulgui adoptar o li puguin trobar un altre lloc per viure. S'ha de tenir en compte que ADRO no té les mateixes instal·lacions que té la protectora de Gurb i això fa que sigui més difícil guardar, o més ben dit, mantenir a tots els animals que rescaten. Cal ser conscients que n'hi ha una gran quantitat.

Per últim, cal parlar de la sacrificació. L'associació abans de sacrificar a un animal prefereix buscar altres mètodes per curar-lo i fer el possible per no haver de recórrer al mètode de sacrificació. Ara bé, quan veuen que no hi ha més opcions i que l'animal està patint molt, el veterinari pren la decisió que creu adequada.

4.2.4 CASOS D'ABANDONAMENTS

En aquest apartat s'exemplifiquen de nou, casos pels que ha passat ADRO i que són importants tant pel desenvolupament d'aquest treball com per prendre consciència d'aquest aspecte.

En primer lloc, existeix el cas d'uns gossos d'uns caçadors. Aquests animals estaven morint de gana a fora d'una casa i lligats a un arbre. El personal de l'associació els van trobar en un estat molt greu, la vida d'aquests corria perill. Convé destacar que casos de cases de pagès i de caçadors, desafortunadament, se'n troben molts.

En segon lloc, existeix un cas en una granja de Roda de Ter. Allà havien deixat morir a vuitanta animals de gana i de set. Els membres de l'associació junt amb la protectora de Gurb van ser els que van anar a veure-ho i van trobar a tots els animals al terra tirats, morts i tancats. Convé dir que aquest cas es desenvolupa millor en un altre apartat del treball.

En darrer lloc, hi ha un cas d'una gata a Sant Hipòlit de Voltregà. L'associació va rebre una trucada on els informaven de que hi havia una gata atropellada a la carretera i que encara estava viva. Així doncs, quan uns membres de l'associació van arribar on es trobava la gata van veure que tenia la mandíbula trencada i li faltava un ull. El personal de l'associació va actuar de manera molt ràpida i efectiva i això va fer que es pogués salvar la seva vida. Actualment, aquesta gata està salvada, adoptada i és feliç.

Figura 27: Fotografia de la gata atropellada a Sant Hipòlit de Voltregà.

Figura 28: Fotografia de la granja d'animals morts de Roda de Ter.

4.3 ADOPCIONS, CASES D'ACOLLIDA, VOLUNTARIATS I DONACIONS

L'Associació De Rescat d'animals d'Osona, té els mètodes que indica el mateix títol per poder ajudar a tots els animals possibles que estan abandonats pels carrers i que no tenen una vida com cal. Així doncs, les adopcions, les cases d'acollida, els voluntaris i les donacions i esdeveniments, fan més fàcil i viable les tasques dels membres de l'associació. Seguidament, es profunditzarà en tots aquests temes per descobrir més sobre tot el que fan i com ho fan funcionar a fi d'obtenir uns resultats que valguin la pena.

4.3.1 L'ADOPCIÓ

L'adopció és una bona manera per poder donar una nova vida a tots els animals rescatats i aconseguir que siguin feliços després d'haver estat abandonats.

Quan algú vol adoptar, l'associació el primer que fa és entregar un qüestionari a la persona per tal de saber si cuidarà a l'animal i si serà responsable i adequada per mantenir-lo. A continuació, els membres reben el qüestionari que ha completat la persona que vol adoptar, parlen entre ells i decideixen si és apte per tenir un animal o no és apte. Llavors, es fa un contracte d'adopció on obliguen a esterilitzar a l'animal i posar-li el xip. Finalment, quan tot això ja s'ha realitzat, alguns components de l'associació fan un seguiment de l'animal per assegurar-se de que està bé i té les atencions adients.

Deixant de banda el procediments d'adopció, es comentaran les característiques que es poden trobar dins de tot això. Cal fer constar que els membres de l'associació sempre ajuden a la gent que adopta a saber quin és l'animal adequat per a ells, ja que no es pot donar qualsevol animal a qualsevol persona. Per exemple, si un noi jove vol adoptar a un gos, els de l'associació no li deixaran un gos vell perquè no estarà capacitat per fer activitats intenses. A aquest noi, se li donaria un gos cadell o més jove i amb molta energia.

Els aspectes citats anteriorment, són molt importants a l'hora de buscar a un animal que et pugui complementar i mai et cansis d'ell. Amb tot això, vull acabar aquest punt

remarcant una cosa imprescindible i que és com el lema de l'Associació De Rescat d'animals d'Osona: «No compres, adopta».

4.3.2 LES CASES D'ACOLLIDA

L'associació no té l'opció d'apadrinar ja que no disposen d'un espai per tenir tots els animals. És per això que tan sols hi ha la possibilitat d'anar a una casa d'acollida. Mentre els animals estan en aquestes cases, ADRO busca una família definitiva per l'animal.

Quan un animal ja ha passat la revisió pertinent després del rescat, la gent de l'associació busca una casa d'acollida on l'animal pugui estar mentre algú l'adopta. Per poder trobar aquestes cases, publiquen un escrit al Facebook conforme han trobat un animal i necessita que algú l'aculli. En cas de saber d'una família interessada, contacten directament amb ells. No obstant, també pot sorgir un problema, i és que no trobin una casa d'acollida. Quan això passa, o bé porten a l'animal a una residència privada o com a última opció, a un refugi.

Cal ressaltar que les cases d'acollida només inclouen l'estada, és a dir, l'associació és l'encarregada de pagar la manutenció i totes les despeses veterinàries. És per això que és important per l'associació trobar una família d'acollida el més aviat possible.

4.3.3 EL VOLUNTARIATS

L'Associació De Rescat d'animals d'Osona, no ofereix l'opció de fer un voluntariat, ja que no poden fer coses addicionals amb tota la feina dels rescats.

Qui es troba dins d'aquesta associació, que pot ser similar a un voluntari, és el grup de la Brigada. Aquest grup està format per un nombre determinat de persones, les quals són responsables de fer els rescats quan els membres de l'associació no poden o ja en tenen d'altres. Per dir-ho d'una manera diferent, és una ajuda extra que l'associació agraeix, ja que els hi falta temps i recursos.

Així doncs, la Brigada es comunica amb la gent d'ADRO a través del WhatsApp, ja que existeix un grup per on avisen dels animals que es troben i necessiten ajuda urgentment. Els seus horaris són els mateixos que tenen els components de l'associació: treballen les vint-i-quatre hores del dia. Tot i així, cal remarcar que la Brigada només actua quan els d'ADRO no poden acudir a un rescat. Cal dir però que les tasques que realitza aquest grup són les mateixes que les que fan les persones de l'associació.

Per acabar, una altra raó per la qual l'Associació De Rescat d'animals d'Osona no té voluntaris, és perquè tots els animals que tenen, els quals han rescatat, estan en cases d'acollida o residències privades. Per tant, la gent no podria anar a cap d'aquests llocs per cuidar els animals ja que les mateixes persones que treballen en aquests espais són les responsables de fer-ho.

4.3.4 LES DONACIONS I ELS ESDEVENIMENTS

Aquest punt tracta de dues coses molt importants per l'Associació De Rescat d'animals d'Osona: les donacions i els esdeveniments. Gràcies a aquests dos grans factors, ADRO pot tirar endavant i fer possible el seu objectiu d'ajudar a tots els animals abandonats que es troben i rescaten.

Quant a les donacions, l'associació les aconsegueix a través de Facebook quan publiquen qualsevol escrit demanant ajudes o fins i tot, quan la gent s'ofereix a donar sense que ADRO ho demani. Aquestes donacions consisteixen en pinso, medicaments, llits, etc. Cal fer constar que també reben diners, però no tantes vegades en comparació a les coses que s'han citat anteriorment.

Com a anècdota, una vegada un tatuador de Roda es va oferir per tatuar durant un dia a 40 euros i destinar-los a ADRO. A final del dia, van recaptar aproximadament uns 5.000 euros. Aquesta quantitat de diners els hi va anar molt bé a tota l'associació per poder garantir el bon tracte amb els animals.

Al capdavall, cal tenir en compte que l'Associació De Rescat d'animals d'Osona té diferents xarxes socials per tal que la gent pugui realitzar les donacions que ells creguin

convenients. Les xarxes que fan servir són Facebook, Instagram, Twitter i el correu electrònic. Existeix també la possibilitat de donar la quantitat de diners que cadascú vulgui, tot i que normalment és un euro al mes, mitjançant la xarxa social de Teaming. No obstant això, es podria dir que aquests mitjans faciliten moltes tasques de l'associació, i també serveixen perquè gent d'arreu del món pugui conèixer el projecte que tenen i reconèixer la feina que fan cada dia.

Deixant de banda el tema anterior, cal destacar també la importància dels esdeveniments. Aquests actes ajuden a fer conèixer a l'associació una mica més i aconseguir que la gent col·labori amb la causa dels abandonaments i maltractaments d'animals.

L'esdeveniment més considerable i conegut que realitzen és ADROPTA'M. Aquest fet es celebra a Manlleu, tot i que aquest any ha tingut lloc a Vic. L'associació volia intentar fer-ho a un altre lloc on hi hagués més població per veure si aconseguien més beneficis, però, vist que no hi va assistir tanta gent com a Manlleu, es seguirà realitzant al mateix lloc que es va fer des d'un principi.

En referència a com es subvenciona aquest esdeveniment, cal dir que no es fa cap subvenció. L'ajuntament els hi cedeix la llum i les instal·lacions que necessitin, però tota la resta ho porta a càrrec l'Associació De Rescat d'animals d'Osona. Així doncs, per poder recaptar una quantitat de diners que valgui la pena, l'associació fa parades on es poden comprar polseres d'ADRO, adhesius de cotxe, tot tipus de material per animals, menjar vegetarià d'entre moltes altres coses.

Quant a les activitats que hi fan, s'hi poden trobar tallers infantils, exposicions de fotografies d'animals, xerrades de conscienciació, passarel·les de gossos en adopció, sorteigs de paneres per a gossos i gats, caminades, etc.

L'associació intenta contactar amb altres protectores i associacions perquè també prenguin part en aquest esdeveniment i també puguin fer-se conèixer. Cada associació té un espai en concret per muntar la seva parada i pot portar els seus animals per mostrar-los i també perquè la gent els pugui adoptar. També es fa una desfilada dels gossos que té ADRO amb adopció per tal que la gent els pugui veure i si volen adoptar-ne.

En darrer lloc, l'altre esdeveniment que organitzen, a part de ADROPTA'M, és vendre roses el dia de Sant Jordi. Però, aquest esdeveniment està més enfocat a recaptar diners per l'associació i no per mostrar els animals que tenen en adopció.

Figura 29: Fotografia de dos gossos per adoptar. ADROPTA'M.

Figura 30: Fotografia d'una xerrada a l'esdeveniment d'ADROPTA'M.

5. DIFERÈNCIES I SEMBLANCES ENTRE ELS DOS REFUGIS D'ANIMALS

Després d'indagar i documentar-me sobre la protectora de Gurb i de l'Associació De Rescat d'animals d'Osona, he arribat a un punt on trobo algunes diferències i semblances entre elles que cal destacar.

Quant a les diferències, la primera que convé comentar és la de tenir a disposició un refugi. En aquest cas, ADRO no en té i això dificulta la manera de distribuir els animals quan ja s'han rescatat. Contràriament, la protectora de Gurb disposa d'un gran refugi per poder acollir a un gran nombre d'animals. Si l'associació tingués un espai per poder mantenir a tots els seus rescatats els hi facilitaria la feina, i no necessitarien demanar tantes cases d'acollida. No obstant, cal pensar que necessitarien més diners per poder conservar el refugi i les seves instal·lacions.

Seguidament, es troba un petit matís entre els horaris establerts de cadascú. Els de l'Associació De Rescat d'animals d'Osona estan disponibles les vint-i-quatre hores del dia, mentre que la protectora de Gurb només treballa unes hores en concret al matí i a la tarda. Altrament, s'ha de tenir en compte que l'associació treballa més el tema rescats i és normal que estigui les vint-i-quatre hores treballant perquè mai poden saber quan hi haurà un animal abandonat. En canvi, els de la protectora desvien més el tema rescats perquè sinó no tenen temps per cuidar a tots els animals que es troben dins del refugi.

La següent diferència tracta del tema de voluntariat, ja que la protectora el fa servir per fer les tasques del centre i cuidar als animals. I per altra banda, l'associació fa servir el voluntariat per acudir només a rescats i quan ells no poden, per tant, no sempre estan treballant com els de la protectora que tenen uns horaris fixats. Es pot dir que és més fàcil que ADRO trobi voluntaris que la protectora ja que a l'associació només es necessiten en casos específics i no sempre.

Una dissimilitud molt important són les subvencions. La protectora en rep de molts municipis de la comarca i això els ajuda a mantenir-se. Per contra, l'associació no rep cap subvenció d'enlloc. Els seus membres són els encarregats de posar els diners que facin

falta cada dia i això ho dificulta tot. Aquesta diferència es podria corregir, ja que la gent de l'associació té el mateix objectiu que els de la protectora, per tant, també podrien rebre petites subvencions per poder treballar de manera més fàcil.

Tot seguit, hi ha una diferència que afavoreix a ADRO. Quan la policia es troba un animal abandonat, la protectora té l'obligació de fer-se càrrec d'ell, ja que per això l'ajuntament els paga. D'altra banda, l'associació no té cap obligació de quedar-se l'animal i cuidar-lo perquè no rep cap quantitat de diners a canvi, és a dir, ningú els paga per fer rescats, és per voluntat pròpia. Per tant, es pot dir que la protectora amb aquest aspecte surt una mica perdent ja que com més animals trobi la policia més ple estarà el refugi.

L'última desigualtat que trobem entre aquest dos refugis d'animals és el tema d'apadrinament. Dins la protectora creuen que és millor fer-se soci abans que apadrinar a un animal. Mentre que l'associació no té l'opció d'apadrinament i el que fan servir ells són les cases d'acollida, com s'ha esmentat anteriorment. Aquestes cases es diferencien de l'apadrinament en quant al lloc d'estada i a les quantitats de diners que s'aporten.

Un altre punt a comentar són les semblances que existeixen entre la protectora i l'associació. Convé subratllar que les dues entitats s'esforcen i treballen per la mateixa causa: acabar amb l'abandonament i els maltractaments d'animals. El que intenten és conscienciar a tothom per poder evitar com més aviat possible aquests problemes.

Per altra banda, una similitud que trobem entre les persones que treballen als dos llocs és la feina a l'exterior de la protectora i de l'associació. Els hi fa falta rebre diners d'algun lloc per poder mantenir les tasques que estan realitzant actualment i per poder ajudar a tots els animals. A més a més, molts d'ells fan servir diners del seu sou per poder curar a molts dels animals que viuen tant a la protectora com a les cases d'acollida.

Com a semblança molt evident, trobem les proves que fan a tots els animals quan han estat rescatats. Cal remarcar que a tots dos llocs fan servir el mateix protocol i que no es salten cap pas per seguretat. Tanmateix, el tema d'adopcions és bàsicament el mateix tant a la protectora com a l'associació.

Per finalitzar aquest seguit de semblances, l'Associació De Rescat d'animals d'Osona i la protectora de Gurb, fan servir els mateixos mètodes per poder recaptar diners i fer-se

conèixer arreu de la comarca i si pot ser més enllà: els esdeveniments. Aquests són una bona manera per poder fer possible totes aquestes coses i fins i tot per poder donar una nova vida a algun animal si hi ha sort. Convé ressaltar que sense aquesta idea dels esdeveniments, no tindrien tantes donacions i no haguessin pogut sensibilitzar a moltes persones amb el tema de l'abandonament i del maltractament animal.

Per últim, cal destacar doncs, que malgrat algunes diferències en la seva gestió, l'objectiu principal d'aquestes associacions sempre queda molt clar. Són molt conscients pel que treballen i fan el possible per tirar-ho endavant.

6. EL CAS DELS ANIMALS MORTS A LES MASIES DE RODA

Exactament el 7 de març de 2017, es van trobar desenes d'animals morts dins d'una granja. Els Agents Rurals van comptabilitzar una quarantena, però el vídeo enregistrat de la protectora de Gurb i l'Associació De Rescat d'animals d'Osona mostrava que havien retirat animals abans de que els agents hi anessin.

Puri Martín i la seva germana Joana van ser les primeres a entrar dins la granja juntament amb el propietari, que no era el responsable dels animals sinó que ho era un seu familiar. Joana Martín feia dies que no sentia el bestiar i creia que la gossa de la granja no estava bé, per aquest motiu es va posar en contacte amb el propietari.

La protectora de Gurb va penjar un escrit a Facebook per tal de que tothom estigués informat d'aquesta desgràcia. Com van fer constar, el responsable de tot això va ser un tal Gerard V.N.

Aquest noi va tenir moltes setmanes per poder fer alguna cosa i evitar que aquests animals indefensos acabessin en aquestes condicions. Els únics supervivents d'aquesta massacre van ser un gos i una gallina. Com es mostra al vídeo filmat i enregistrat per un membre de la protectora de Gurb, es poden veure desenes d'animals per terra morts i alguns en estat de descomposició. No se'ls va donar cap oportunitat de sobreviure, d'escapar o bé de ser rescatats. Cal tenir consciència del patiment que van haver de passar tots aquests animals durant tot el temps que van estar tancats, envoltats dels seus companys i agonitzant.

«La granja desprenia una pudor insuportable, el terra estava cobert de femta i restes de cossos d'animals morts, alguns ja en avançat estat de descomposició, es respirava una energia negativa difícil de suportar». Va redactar un membre de la protectora de Gurb.

Els fets que van passar a dins d'aquesta granja, van ser assumits pel mateix causant d'aquesta gran pena i les seves paraules textuals van ser: *«...no vaig actuar per treure'ls d'aquí perquè no volia molestar a ningú...».* El posat del noi no era de dolor sinó que mentre ho deia, intentava posar cara de pena i fer veure que li sabia greu. Tot i així, sabia i era conscient sobradament que totes aquelles morts es podrien haver evitat.

Cal subratllar que els Agents Rurals van portar aquest cas a la Fiscalia de Medi Ambient per un presumpte delicte de maltractament animal.

Figura 31: Fotografia de la granja de les Masies de Roda.
Gallines i ànecs morts.

Figura 32: Fotografia d'un conill mort a la granja de les
Masies de Roda.

7. REFLEXIÓ DE LES ENTREVISTES

7.1 ENTREVISTA A LAURA SELLÉS MAS, VOLUNTÀRIA DE LA PROTECTORA DE GURB

Principalment, la finalitat de l'entrevista a Laura Sellés Mas era informar-me de totes les dades de la protectora de Gurb i del seu funcionament, entre d'altres aspectes. Es pot veure l'entrevista íntegra a l'annex.

Necessitava documentar-me el màxim possible i poder indagar sobre com era la protectora i tot el que l'envoltava per tal de trobar la meua hipòtesi. Vaig estar cercant informació a Internet, però dins de la pàgina web d'aquesta protectora no hi havia totes les dades que necessitava. Així doncs, la noia d'ADRO em va facilitar el contacte de la Laura i em va poder atendre perfectament dins la protectora on em vaig poder sentir molt ben acollida. A més a més, envoltada d'aquell ambient, vaig fer una visita i vaig poder veure a la pràctica el que havia llegit. Bastants d'ells van aportar la seva opinió a algunes preguntes que feia i això em va ajudar a aconseguir diferents punts de vista.

En referència a les qüestions que vaig formular, les vaig pensar per tal de documentar-me de quan i d'on va sorgir la idea de fundar una protectora i qui formava part d'ella. Saber com eren els seus dies a dins la protectora també m'interessava i fins i tot, el seus horaris. A més, em cridava molt l'atenció quin havia estat el primer animal que va formar part d'aquella família. Sempre és bo conèixer tots els inicis per veure la seva trajectòria. Pel que fa a les subvencions vaig trobar que era un aspecte que s'havia de ressaltar sí o sí, ja que aquesta entitat necessita moltes ajudes i gràcies a molta gent es manté en peu. A banda d'això, vaig demanar totes les dades dels animals que havien tingut aquell any i saber les morts, els sacrificis, les adopcions, els animals que es trobaven a dins el refugi, etc. Quant al tema d'adopcions, d'apadrinament, de voluntaris i de donacions i esdeveniments, creia que eren uns temes que s'havien de destacar molt dins el meu treball. Gràcies a aquestes opcions que ofereix la protectora, molts animals sobreviuen i arriben a tenir una millor vida. Per tant, cal que aquests aspectes segueixin així i que puguin millorar cada vegada més.

Com a altre punt a remarcar, poder fer l'entrevista a la Laura em va ajudar a poder tenir més informació pel treball i a més a més, a veure que hi ha moltes coses que la gent no sap sobre el maltractament i abandonament animal i que molta gent hauria de ser conscient del que veuen cada dia els membres de la protectora. S'hauria de fer alguna cosa perquè tothom se'n donés compte de les coses que realment importen i veure que les tasques que està fent la protectora són molt importants pels animals que es troben abandonats.

Finalment, em va agradar molt percebre l'esforç i les ganes que posen tota la gent que treballa a la protectora per tirar-ho tot endavant i no deixar que els animals es quedin sense un lloc on viure. Vaig poder rebre la sacrificació que fan tots dia rere dia i em va ajudar a veure que, tot i que no puguis estar dins la protectora treballant o fent un voluntariat, pots ajudar donant diners o qualsevol material que pugui necessitar un animal. Al cap i a la fi, el que importa és que aportis una petita part de tu i que puguis sentir que formes part d'aquesta gran família, com és la protectora de Gurb.

7.2 ENTREVISTA A ROSA MARÍN, MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ DE RESCAT D'ANIMALS D'OSONA

Primerament, l'objectiu de l'entrevista a la Rosa Marín va ser saber quin era el funcionament de l'associació i descobrir els seus objectius. Era necessari entendre el perquè de la seva implicació i com s'ho feien per poder tirar endavant amb tota la feina que tenen. És important dir que l'entrevista es pot trobar escrita a l'annex.

Per tal d'informar-me de tot, vaig formular un seguit de preguntes que em van permetre crear tots els punts del meu treball, com ara els aspectes de l'adopció i les cases d'acollida entre d'altres. Havia de desenvolupar tots aquests temes per poder estar informada i comparar les dues entitats: la protectora de Gurb i ADRO.

En referència a les subvencions, des d'un principi, havia pensat que les dues entitats ajudaven a tots els animals amb l'ajuda total de l'ajuntament, és a dir, que els hi pagaven tot. No obstant, després de saber que no era així, em va indignar molt ja que

probablement arribarà un punt on aquestes associacions no puguin pagar tot el que es necessita per ajudar els animals i s'hagi de prendre la decisió de deixar-ho tot o pagar-ho amb els seus propis recursos fins arribar a un límit.

Pel que fa a les adopcions, les cases d'acollida, els voluntaris, les donacions i els esdeveniments, crec que són uns bons aspectes per ajudar a l'associació per tal de recaptar diners i sobretot poder tenir un lloc on deixar els animals quan han estat rescatats. Cal remarcar que aquests temes eren essencials pel meu treball i per saber els ajuts de l'associació i com gestionaven cada un d'ells.

Per acabar aquest punt, convé destacar que vaig poder apreciar molt la feina que fa l'Associació De Rescat d'animals d'Osona i em va agradar molt el tracte amb la Rosa ja que ha estat un gran ajut pel meu treball. Dit això, crec que fa falta conscienciar a tothom de tota la feina que fan aquestes entitats per tal de fer feliços els animals i proporcionar-los una llar. A més, cal tenir en compte que les seves tasques no són gens fàcils i s'ha de reconèixer el gran esforç que estan fent cada dia perquè això surti endavant i no hi hagi tants casos d'abandonament i maltractament animal.

7.3 ENTREVISTES A NOEL GARCÍA, GEMMA GUÀRDIA I MARIBEL PLATA

Pel que fa a les entrevistes com a cas pràctic a tres persones que havien adoptat o comprat un gos, l'objectiu d'aquestes era poder reflexionar sobre els aspectes que comporta comprar un gos o adoptar-lo. Aquestes tres entrevistes es poden trobar integres a l'annex.

Per poder reflexionar sobre aquest tema, necessitava formular un seguit de preguntes que m'ajudessin a trobar una resposta concisa. Així doncs, vaig poder veure que la finalitat de comprar un gos és bàsicament per aspectes personals, és a dir, la gent es guia per la raça que vol en concret o bé per si tenen alguna al·lèrgia i necessiten un gos en especial. No obstant, aquestes persones que no adopten no vol dir que no pensin amb els gossos que hi ha dins d'un refugi, sinó que pensen amb les seves prioritats i després decideixen què

és el millor per a ells. En canvi, la gent que adopta normalment no pensa en la raça de gos que vol, simplement van al refugi i adopten el gos que creguin més encertat per a ells. Cal remarcar, que els que adopten poder si que estan més conscienciats de tots els centenars de gossos que es poden trobar en un refugi i la necessitat que tenen de ser acollits a diferència dels que no ho fan. Per aquestes raons, crec que el primer que s'ha de fer abans de comprar o adoptar un animal és estar segur del que realment vol la persona. Seguidament, cal pensar amb el tipus d'animal que està buscant i després, pensar amb tots els animals que realment necessiten el seu amor i es troben dins d'un refugi.

Des del meu punt de vista crec que molta gent hauria de veure els estats dels refugis d'animals abans de comprar-ne un i parar a pensar que la seva ajuda és molt important per aquests animals. Haurien de deixar per un moment les preferències i els judicis i pensar amb l'amor que l'animal pot donar a la família i que ells l'ajudin a refer-se després d'haver estat abandonat o maltractat. Aquests aspectes no crec que es valorin gaire a l'hora de comprar un animal i això és el que més perjudica a tots els refugis. Per tant, s'hauria de trobar alguna alternativa per poder conscienciar a aquesta gent i fer-los veure la realitat d'aquests espais on es troben tants i tants animals sense una llar fixa.

8. CONCLUSIÓ

Quan vaig començar aquest treball tenia pensaments molt clars sobre els refugis d'animals però ara les meves idees han canviat radicalment gràcies a aquestes recerques on he pogut agafar consciència de coses que mai hauria pensat, a més m'han ajudat a obtenir una idea millor d'aquests refugis i sobre els animals en general.

A l'acabar el treball tots els meus objectius principals s'han complert i els he pogut treballar i observar tots perfectament. Actualment, els refugis d'animals estan fent tot el que poden i intenten ajudar a tots els animals que se'ls hi posen per davant. No obstant, pot ser que arribi un punt on aquests refugis que tenen un paper tan important en la nostra societat, desapareguin. Pretenia saber si aquests espais tenien un futur. Tal i com s'ha anat detallant al llarg del treball, convé destacar que si no reben moltes ajudes i subvencions dels ajuntaments i d'altres entitats, no seguiran molt temps més. L'Associació De Rescat d'animals d'Osona n'és un clar exemple, ja que un temps després d'haver fet l'entrevista amb ells s'han vist obligats a deixar per un temps els rescats perquè no poden pagar les despeses que generen els animals. És per aquest motiu, que els refugis d'animals necessiten sigui com sigui ajudes per poder seguir endavant i salvar tantes vides com han fet fins ara.

És molt trist veure com aquests grups de persones han de veure's obligats a deixar-ho tot per culpa de diners i que això provoqui que molts animals que estiguin abandonats o pateixin un maltractament no tinguin cap lloc on anar ni ningú que els pugui ajudar. Convé insistir en aquest tema i dir que si tardem més a reaccionar cada vegada aniran desapareixent més refugis fins arribar al punt de que tots els animals es quedin sense una llar i morin de fam pels carrers de les nostres ciutats.

Per últim, vull remarcar que aquesta experiència que he viscut treballant amb aquests temes m'han ajudat molt a indagar profundament sobre l'objectiu que vaig escollir i a conscienciar-me més de com és la nostra societat avui en dia. A nivell personal, hi ha moltes situacions que m'han superat durant el treball i que m'han impactat molt. Per aquest motiu, he pogut reflexionar i valorar molt més la feina dels refugis i associacions

d'animals i a més, poder aportar una mica de la meva part ja que per mínima que sigui, sempre és benvinguda.

9. BIBLIOGRAFIA

En referència a la informació extreta de diaris:

M.C. «La millor amiga dels animals» *EL 9 NOU*: maig 1998.

R.T. «L'Associació per a la Defensa adopta més de mil animals abandonats en dos anys»
AUSONA: desembre 1992.

TANTIÑÀ, Rosa. «Una associació obrirà un centre d'acollida d'animals» *EL NOU 9*:
setembre 1991.

En referència al material audiovisual:

Canal Taronja Osona i Moianès. (Canal Taronja Osona i Moianès). (2014, octubre 7). Gent de casa sobre la Protectora d'Osona (arxiu de vídeo). Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=jhX6GcWiSrM&t=2s>

Canal Taronja Osona i Moianès. (Canal Taronja Osona i Moianès). (2018, maig 17). Caminada solidària animalista a la Ruta dels Molins (arxiu de vídeo). Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=yyKKAAbPZNH8>

9.1 WEBGRAFIA

Autor anònim. "Associacions i Protectores". Sentiment Animal. <https://sentimentanimal.wordpress.com/seccions/adopcio/associacions-i-protectores/> 28 de juny de 2018.

Autor anònim. "Battersea Dogs Home founder to be honoured with People's Plaque". Islington Council Media Team. <https://www.islington.media/news/battersea-dogs-home-founder-to-be-honoured-with-people-s-plaque> 14 de maig de 2018.

Autor anònim. "Battersea Dogs & Cats Home". Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Battersea_Dogs_%26_Cats_Home 20 de maig de 2018.

Autor anònim. "Mystery of Huntingdon-born founder of Battersea Dogs and Cats Home".

The Hunts Post. <https://www.huntspost.co.uk/news/mystery-of-huntingdon-born-founder-of-battersea-dogs-and-cats-home-1-1134887> 22 d'agost de 2018.

Autor anònim. "Ley de Tratamiento Cruel del Ganado de 1822". Wikipedia. https://es.wikipedia.org/wiki/Ley_de_Tratamiento_Cruel_del_Ganado_de_1822

20 d'agost de 2018.

Autor anònim. "Protectoras de Animales de Cataluña". Animales Perdidos. <http://animales-perdidos.org/protectoras-de-animales-de-espana/protectoras-de-animales-de-cataluna/> 28 de juny de 2018.

Autor anònim. "Protectores de Catalunya". Treball de Recerca. <C:\Users\DELL\Documents\Treball de Recerca\PDF\Protectores de Catalunya.pdf> 27 de juny de 2018.

Autor anònim. "¿Qué es una Protectora de Animales?". Universidad Politécnica de Valencia. <http://www.upv.es/proanimales/protectoras.htm> 14 de maig de 2018.

Autor anònim. "Refugio de animales". Wikipedia.
https://es.wikipedia.org/wiki/Refugio_de_animales 14 de maig de 2018.

CARMONA TRILLO, Laura. "Protectoras de Animales necesitan ayuda". Terapia Felina.
<http://www.terapiafelina.com/protectoras.html#barcelona> 27 de juny de 2018.

CODINA, Laia. "El cas dels animals morts a les Masies de Roda arribarà a la Fiscalia". EL NOU 9.CAT. <http://el9nou.cat/osona-ripolles/actualitat/societat/el-cas-dels-animals-morts-a-les-masies-de-roda-arribara-a-la-fiscalia/> 1 d'octubre de 2018.

DE GEA, Teresa. "Historia del Derecho Animal". Abogacía Española.
<http://www.abogacia.es/2017/05/26/historia-del-derecho-animal/> 20 de maig de 2018.

GRACIANO, Ambar. "Origen y fundamento de las leyes de protección a los animales ". Encuentro Jurídico. <http://www.encuentrojuridico.com/2013/02/origen-y-fundamento-de-las-leyes-de.html> 14 de maig de 2018.

HOGARMANIA. "Protectoras de animales". Hogarmania.
<https://www.hogarmania.com/mascotas/perros/consejos/201108/protectoras-animales-10562.html> 14 de maig de 2018.

KEAN, Hilda. "Tealby [née Bates], Mary". Oxford Dictionary of National Biography.
<http://www.oxforddnb.com/view/10.1093/ref:odnb/9780198614128.001.0001/odnb-9780198614128-e-69565?rskey=g0XVFg&result=1> 20 de maig de 2018.

MATTHEWS-JONES, Lucinda. "Philip Howell, 'Mary Tealby and the Battersea Dogs and Cats Home'". Journal of Victorian Culture Online. <http://jvc.oup.com/2015/10/05/philip-howell-mary-tealby-and-the-battersea-dogs-and-cats-home/> 20 de maig de 2018.

PROTE OSONA. "MASIES DE RODA!!!!!! - 7/3/2017". Facebook. <https://www.facebook.com/ProtectoraAnimalsOsona/videos/1253081244811774/>

1 d'octubre de 2018.

<https://blogs.loc.gov/law/2011/06/the-punishment-of-rebellious-children-and-witches/>

Fotografia. [consulta: 14/05/2018].

<https://sheelanagigcomedienne.wordpress.com/2017/11/10/some-more-women-of-battersea/> Fotografia: [consulta: 20/05/2018].

<http://diamondgeezer.blogspot.com/2009/07/random-borough-22a.html> Fotografia: [consulta: 20/05/2018].

10. ANNEXOS

ANNEX A: ENTREVISTES A ENTITATS

ENTREVISTA A LAURA SELLÉS MAS, VOLUNTÀRIA DE LA PROTECTORA DE GURB

Quan va fundar la protectora?

La protectora es va fundar el 12 de Març de 1990.

Qui va fundar-la? Per què va fundar-la?

Qui va fundar la protectora va ser Beatriu Cayuela, la presidenta d'aquest lloc.

La Beatriu ja ajudava fa temps els animals, per exemple trobava un gos al carrer i ja l'agafava perquè clar abans no hi havia ni protectores ni res. Per tant, en aquelles èpoques agafava els gossos de carrer i els alimentava i els hi buscava una casa. També els lligava als arbres per donar-los menjar i els hi feia casetes com podia, o sigui, improvisant totalment. Finalment, a través d'altres socis van començar a fer com una mica d'associació i al final van poder crear la protectora després d'haver parlat amb ajuntaments i pressionar-los perquè se'n fessin càrrec, ja que també era la seva responsabilitat.

Recordeu el primer animal que vau acollir? Quin va ser el seu cas?

Un gos que vam anar a buscar a Campdevàrol, feia molt temps que corria pel carrer i estava molt deshidratat i amb unes diarrees amb sang impressionants. En Duc, aquest gos, ens el vam emportar a la botiga i allà es va quedar amb nosaltres.

Actualment, qui dirigeix la protectora? Són els mateixos del principi?

Actualment dirigeix la protectora la Beatriu Cayuela que és la mateixa que va fundar-la.

Quins horaris feu?

Els dies de cada dia de 10:00 a 13:00 i de les 15:15 a 18:00. Els caps de setmana de 10:00 fins les 17:00. No parem de treballar.

Sempre sou els mateixos?

No. Hi ha els treballadors durant la setmana i després els voluntaris els caps de setmana. Tot i així, per les tardes, els dies de cada dia hi ha uns voluntaris diferents que s'ho van combinant. Depèn dels voluntaris que estiguin disponibles ens ho planifiquem d'una manera diferent.

A part de treballar dins la protectora, teniu alguna altra feina?

Sí, tots perquè sinó no és viable. Jo haig de treballar perquè tinc factures que pagar i si no rebem diners de cap lloc, aquí no podem aportar res.

Com es subvenciona la protectora?

Sí, més que subvencionar el que es fa és un servei, és a dir, cada ajuntament paga uns diners a l'any per cada animal que entra aquí. Això és perquè la Llei de Protecció Animal diu que cada ajuntament ha de tenir un servei contractat, si pot ser una protectora o una empresa privada, que reculli els animals abandonats del carrer i els cuidi i intenti promoure les adopcions. D'acord? Això és per llei.

Com ho feu per pagar cada mes per mantenir-la?

Amb les adopcions i els diners que ens donen per cada gos que recollim. Crec que amb les adopcions cobrem aproximadament uns cent seixanta euros on hi entra el xip, les vacunes i l'esterilització si és adult, si és un cadell s'ha d'esperar a que sigui adult.

Com es paga tot el material per poder mantenir a tots els animals? (menjar, sabó...)

Amb el mateix que t'he dit abans: adopcions i els diners de cada gos. Però, que si falten gases, per exemple, ho paguem nosaltres- Ho fem una mica entre tots. Això sí, si falten coses molt grans com és el tema del pinso, sí que ho compra la protectora.

Cal dir que també fem recollida de pinso. Hem tingut la sort de que gràcies a dos membres de la protectora s'hagi aconseguit que dues empreses col·laborin amb el tema de pinso i de tant en tant ens en donen i això ens facilita una mica les despeses. Aproximadament, gastem uns quatre mil quilos de pinso al mes i clar, això són molts diners.

Aproximadament, quan us gasteu per cada animal?

Dos euros el dia per animal.

Els ajuntaments o diferents entitats us proporcionen ajudes?

Desinteressadament, no. Algun cop si que ens poden cedir la plaça major de Vic per fer la diada de l'animal abandonat, però donar-nos per donar, l'ajuntament en si, no. Però, si demanem de fer alguna fira ens diran que si, per això no hi ha pas cap problema.

Qui us ajuda?

Ho fem tot nosaltres.

Què faríeu per poder aconseguir molts més diners?

Doncs no ho sabem perquè ja fem de tot i més: concursos, caminades, sorteigs... És molt difícil.

El que va millor és per exemple el dia aquest que t'he comentat abans de l'animal abandonat, va bé perquè es venen cosetes, fem un concurs popular caní, etc.

Perquè tot fos més fàcil dins la protectora, què creieu que necessitaríeu?

Conscienciació. Que la gent no abandoni tants animals. Jo crec que és l'educació que s'ha de donar des de que els nens són petits, que els animals no són pas una joguina.

Quins animals podem trobar dins la protectora?

Gats, gossos i fures. Dins la llei de protecció d'animals domèstics aquests són els que estan obligats a portar un xip. Tot i que no t'ho puguis creure, abandonen moltes fures amb gàbia inclosa i les deixen a fora el carrer on hi ha totes les deixalles.

També tenim una porca, la Daisy. La vam trobar per allà a Roda perquè va caure d'un camió i s'escapava d'una mort segura, ella era molt petita i encara li havíem de donar la llet nosaltres. Actualment, la Daisy pesa uns tres-cents quilos i és una més aquí a la protectora.

Alguna vegada ens porten algun colom, que ens el quedem fins que no el porten dins d'un lloc d'aus. També hem tingut conills, però especialment és per gats, gossos i fures.

Quins animals estaríeu disposats a acollir?

No és que estiguem disposats, sinó que nosaltres anem a remoure els ajuntaments. Si a nosaltres ens diuen que ara podem acollir cabres, doncs perfecte, ja n'acollirem. És més, hem anat a fer rescats de cavalls, de cabres, de mil coses, de vaques que deixaven morir: de tot. El problema és que no ho podem portar aquí a la protectora, que nosaltres vam tenir la idea, però no ho vam fer perquè després els ajuntaments dirien que paguem nosaltres la manutenció. Ja existeixen santuaris per animals així més grans, però tot i això, no vol dir que nosaltres no els ajudem.

Teniu un límit d'animals?

Fa molts anys quan van tancar el Canòdrom de Barcelona hi havien aproximadament uns set-cents Galgos que van venir aquí a la protectora, els volien sacrificar a tots i la presidenta amb uns dies va organitzar-ho tot per poder-los salvar la vida.

Per tant, un límit no tenim. Ja pots veure que van fer el possible per portar-los aquí. Des de que jo sóc dins la protectora el màxim de gossos que he vist són uns tres-cents, però actualment en tenim uns dos-cents cinquanta.

Actualment, quants gossos teniu dins la protectora? I gats?

És molt estable, ara mateix hi ha dos-cents divuit gossos i cinquanta-dos gats.

Aquest any, quants gossos heu recollit? I gats?

Les dades que et donaré són del 31/12/2017. Dins la protectora hi havia dos-cents vint-i-quatre gossos i cinquanta-cinc gats. En van entrar dos-cents vint-i-un gossos i quaranta-tres gats, per tant, en total hi havia quatre-cents quaranta-cinc gossos i noranta-vuit gats.

Quants han estat adoptats?

Es van adoptar cent seixanta-un gossos i vint-i-tres gats. I es van recuperar pels seus amos cinquanta gossos i un gat.

Apadrinats?

Aquí l'apadrinament és una figura com ser soci de l'associació i amb això et vull dir que no ho contemplem específicament.

Sacrificats?

Divuit gossos que van morir mitjançant eutanàsies i de gats cap. Les eutanàsies sempre son per una malaltia terminal a criteri veterinari.

I finalment, quants gossos han mort? I gats?

Quatre gossos que van morir naturalment i setze gats.

Com funciona el tema de sacrificació? Què en penseu de sacrificar als animals? Quan creieu que cal fer-ho?

Aquí és il·legal sacrificar a un animal, però el que podem fer nosaltres és avisar a un veterinari i dir-li que el gos no aguanta més per diverses raons i ell farà una revisió i prendrà les mesures que calgui. Però, nosaltres no podem fer-ho.

Aquí només es pren aquesta decisió quan l'animal està patint molt i ja no hi ha res a fer.

Quan els gossos i gats arriben a la protectora o els heu recollit, què feu primer? A on els poseu? Quines mesures preneu? Li feu proves?

El primer que es fa quan arriben aquí a la protectora és tornar a mirar si porten el xip. En teoria, quan es troba un animal pel carrer abandonat s'ha de portar a la guàrdia urbana, l'ajuntament o a la policia si en tenen i ells són els encarregats d'avisar-nos. O sigui, nosaltres no podem entrar un gos directament, si ho hem fet és perquè era un cap de setmana i feia molt fred, però tot i així avisem de que l'animal el portem aquí.

El protocol és aquest, si es troba un gos es porta a la policia i miren si té el xip, si és el cas es truca a l'arxiu i aquest truca al propietari de l'animal. És a dir, ni l'ajuntament ni nosaltres truquem al propietari; no sabem les seves dades. Com a molt ens diuen que té xip, el seu número i el nom del gos, però no ens diuen ni d'on és ni qui és el seu propietari. És per protecció de dades.

Si és el cas de que l'amo en quaranta-vuit o setanta-dues hores no ha contestat el telèfon, es posen en contacte amb nosaltres i l'anem a buscar o ens el porten. Un cop aquí, tornem a mirar si porta xip perquè hi ha vegades que algun gos té por i no ho miren bé o fins i tot depèn de si al municipal li agraden molt els animals o no. Històries les que vulguis. És així de trist però va d'aquesta manera.

Després del xip, esperem uns dies per vacunar-lo, per si dona el cas de que ja estigués vacunat fa poc, però tot depèn de les condicions en les que estigui l'animal perquè ja podem veure els amos que ha pogut tenir. Quan ja s'ha vacunat el posem en un lloc de la protectora. Si és de mida petita, amb el cas dels gossos, sempre va primer dins la cuina i allà esperem que s'adapti una mica perquè un gos petit posar-lo dins d'un pati... Nosaltres quan portem a un gos nou no sabem el caràcter que pot tenir, per això preferim veure primer com és el gos i com pot reaccionar.

Durant la seva estada a la protectora, què els hi feu? On els teniu? Com els cuideu?

Els gossos surten cada dia, tant fa que sigui Nadal com Cap d'any, surten igual pel matí i per la tarda.

Surten per l'espai que hi ha entre les gàbies i mentre estan a fora entren els treballadors a netejar la gàbia per dins. Tots surten per torns perquè no hi hagi conflictes, és a dir, gàbia per gàbia.

Un cas greu d'algun gos? I d'algun gat?

Un cas que em va impactar molt va ser una gossa d'un caçador que ens va arribar aquí a la protectora amb la mandíbula destrossada i podrida. A més a més, quan el caçador es va assabentar de que la seva gossa estava amb nosaltres, va venir aquí molt enfadat i ens volia denunciar. Al final vam haver de sacrificar-la perquè no es podia fer res i encara ens movia la cueta, pobra, amb les condicions que es trobava.

També aquest gos que veus aquí, en Yago, quan va arribar era tot una crosta llavors... Té leishmània i apart tenia carrall a les dents. El veterinari ens va dir que no se'n sortiria, però mira, fa un pilot d'anys que està aquí i al final es va recuperar. Molts arriben amb

unes condicions horribles, com cadàvers... En Bones, es diu així perquè va arribar que semblava un autèntic cadàver, i com ell doncs molts casos.

De gats també en trobem molts, gats que els han atropellat o fins i tot que estan pel mig del carrer a Vic dessagnant-se i la gent no els hi fa ni cas. Actualment ja ha anat canviant la cosa i la gent avisa, però abans era terrible.

I casos de maltracte també n'hi ha molts, per exemple: fa quatre anys vam anar a Roda la Bea, la Natàlia i jo a veure cases de pagès amb els forestals per veure com tenien els gossos. Allà vam trobar a un pastor que tenia tres gossos lligats amb un arbre i els estava deixant morir de gana. Un dels tres gossos anava ple de quitrà, que això ho fan molts per les puces, i tenia els ulls vermells del que li picaven. Els altres dos gossos, que eren femelles, van ser els gossos més secs que he vist en la meua vida, o sigui vaig flipar i a més a més, una d'elles tenia una llaga a la pota i ho tenia tot podrit. Recordo que quan vaig veure el pastor amb un altre gos, que aquell sí que el cuidava perquè era el que li anava bé, vaig anar directe cap a ell i em van haver d'agafar perquè tenia molta ràbia al meu interior. Quan em vaig calmar, vam anar a parlar amb ell i ens va dir que ja no volia aquells gossos perquè eren molt vells i ja no els hi servien per res. Va ser tot molt fort, però al final els forestals ens van ajudar a portar-los directament a la botiga de la Prote i quan vam haver de treure el quitrà amb aigua calenta a aquell pobre gos ens vam intoxicar moltíssim, i la gossa amb la ferida a la pota va ser un any amb cures cada dia. Tot va tenir un bon final perquè els tres gossos van ser adoptats i un d'ells va anar amb una casa d'acollida fins ara que l'ha adoptat un que ve aquí a la protectora.

Trobeu que per l'estiu rebeu més animals en comparació a la resta de l'any? Què n'opineu?

Sí, sempre. No és tan exagerat com abans, però sí. Fins i tot, abans d'entrar més gossos per abandonament, la gent ens diu que ens quedem el gos perquè no el poden tenir. De deu persones que no poden tenir el seu gos, dos és veritat.

Com funciona el tema d'adopció? Les persones poden passejar-se per on hi ha els animals i trien el que volen? O bé, els hi feu preguntes de què estan buscant i els guieu vosaltres?

Res doncs, venen aquí directament o contacten amb nosaltres a través de Facebook o Instagram i els hi demanem què volen adoptar, quin estil de vida tenen, etc. Cal dir que el llistat de preguntes que es fan és depèn de qui atengui a la persona que vol adoptar. Però, quan la gent ve aquí i la veus ja aprens a distingir-la i saber si volen l'animal com a moble de jardí o qui realment et diu la veritat.

Tot i així, sempre preguntem molt, però ens poden enganyar igualment. Venen moltes parelles joves que se'n van a viure junts i el primer que fan és adoptar un gos, i clar, directament els hi diem que si es separen qui es quedarà l'animal o què en faran.

L'aviseu de tot el què comporta tenir un animal de companyia? Us assegureu de que la família/persona que vol adoptar sigui adient per l'animal?

Si evidentment, i molts han marxat sense adoptar. Recordo una família que va venir, eren un noi i una noia i quatre fills, ens van dir que volien un gos, però jo vaig veure a la dona tan estressada que els hi vaig dir: «No dubto que no el cuideu bé, però són nens petits que no poden ajudar-vos a treure el gos ni res...». L'home tampoc estava gaire convençut per tenir un gos i vaig dir-los: «Acabareu bojós i ho haureu de fer tot vosaltres». Els dos em van donar les gràcies pels consells i no van acabar adoptant.

Amb això et vull dir que, no intentem donar un gos a la primera persona que passa, això mai. Nosaltres, ara sonarà exagerat, però quan marxa un gos adoptat ja patim perquè no ens menteixin o per diferents motius.

També, intentem fer un seguiment de l'animal adoptat, però això ja és cosa dels voluntaris i no ho fa la protectora, i ja et dic, tenim el temps que tenim. A més a més, sé que els gossos que donem ja estem amb contacte i no cal que anem a les cases, si no que amb les xarxes socials tot és una mica més fàcil.

Per això et deia abans que faltarien recursos d'aquests. Persones que poguessin fer aquests seguiments i que fins i tot es dirigís a les persones que ens deuen diners encara

per el tema d'adopcions. Si la protectora pogués pagar a persones que fessin aquesta feina tot seria millor.

Abans de que l'adoptin li feu alguna prova a l'animal?

No, en principi no. Als gats sí que els hi fem algun test, però a gossos no. Clar és que prova és bastant relatiu, no hi ha cap prova per saber una malaltia. Poder el test de leishmània sí, però normalment es veu de seguida.

Aquest gos que veus aquí, quan va arribar i li vam veure la cara ja vam saber que tenia leishmània. Normalment quan veiem que alguna cosa no va bé se'ls hi fa una analítica per controlar que tot estigui sota control.

Has adoptat algun animal que teníeu? Quin? Per què?

Sí. Fa aproximadament uns quinze anys, el primer cop que vaig arribar aquí vaig adoptar a una gossa i recordo que vaig sortir plorant per la pena que sentia. Però, al cap de deu anys vaig tornar perquè en volia adoptar a un altre i a més a més, em vaig oferir per ser voluntària i a partir d'aquell dia aquí em tens. I n'he adoptat algun més igual que gats.

Com funciona el tema d'apadrinar?

En teoria quan apadrines un animal representa que destines uns diners cada mes per ell, però clar, nosaltres ho trobem una mica egoista perquè molta gent apadrina a l'animal més maco i no creiem que això sigui correcte respecte als altres animals perquè poder un ho necessita més. Llavors el que fem és que pots apadrinar i venir a veure o treure l'animal i si ha de baixar al veterinari per qualsevol raó, la persona que l'ha apadrinat pot decidir si pagar la factura o no. Seguidament, quan a aquell animal li ha sortit l'opció d'adoptar, s'avisava a la persona que el té apadrinat i es pregunta si se'l vol quedar o el vol donar en adopció. Normalment, és millor fer-te soci de la protectora i donar un tant per cent cada mes o donar directament diners al nostre compte de voluntaris.

Creieu que resulta eficaç apadrinar?

Crec que no, ho trobo una ximpleria. Per a mi el millor és donar. És que sinó es marginen els altres perquè depèn de quin tipus de gos sigui no li voldran donar res. Llavors el millor

és fer l'aportació cada mes i nosaltres som els qui sabem quins animals ho necessiten més.

Has apadrinat algun animal que teníeu? Quin? Per què?

És que estant aquí ja dono diners per ajudar, per tant, és com si ho fes. Jo ja passo de preferits, però hi ha animals que crees més vincle que amb altres per la manera de ser. Si que havia tingut a un gos que tenia un problema a la pell i recordo que quan va venir ningú el tocava i a mi em va fer molta pena. Vaig acabar fent-me càrrec d'ell per la pena que em causava i el vaig portar a un veterinari per poder-lo curar i ho vaig pagar tot jo. Jo no em podia quedar a aquest gos, però va ser com si l'hagués apadrinat durant aquella època.

Rebeu moltes donacions? De quin tipus són? D'on provenen?

No gaires. Diners en rebem quan nosaltres els demanem per Facebook per quan hi ha una intervenció quirúrgica o quan s'ha de pagar medicament. També hi ha les donacions de pinso, com et deia abans, i de vegades rebem tovalloles o quan a algú se li ha mort el seu animal ens donen tot el que tenien d'ell.

Teniu alguna web per tal de que la gent d'arreu de la comarca pugui fer donacions?

No. Fa nou anys que estic fent una web per poder fer donacions, però encara no he trobat temps per acabar-ho. El que utilitzem més és el Facebook i Instagram, nosaltres donem el número de compte i que la gent doni els diners que vulgui.

Utilitzeu les xarxes socials per informar a la gent dels animals que teniu per donar en adopció i també per fer-vos conèixer?

Fem servir les que t'he dit abans el Facebook i Instagram. Clar, fer una web per ensenyar els animals que tenim és molt difícil perquè cada dia entren i surten molts animals, per tant això ens causaria més feina de la que tenim ara.

Com funciona el tema del voluntariat?

Tenim una carpeta plena de voluntaris que no han tornat mai més, és difícil i costa molt. Vull dir, la majoria de voluntaris veterans no volen voluntaris nous perquè és perdre el temps.

Jo sóc l'única que els voluntaris que venen nous van amb mi, a més, com que contacten pel Facebook amb nosaltres i jo sóc la responsable de respondre doncs els acrivillo a preguntes. Haig de saber si poden venir més d'un cop per setmana perquè sinó el gos mai acabarà coneixent i acostumant-se a ell. Llavors, clar nosaltres tardem bastant a ensenyar a un voluntari tots els protocols a seguir i les normes que tenim perquè sinó es pot muntar una de molt grossa. Per exemple, una persona que vingui aquí una hora no ens serveix de res, m'entens? Tot i així, quan comença un voluntari nou ve amb mi i quedem un diumenge a la tarda i jo li ensenyo tota la protectora. Després d'això jo ja veig si servirà o no, o bé si ens podem fiar d'ell/-a.

Actualment, quanta gent voluntària hi ha a la protectora?

Els voluntaris continuus que hi ha són uns dinou en total. Després n'hi ha d'altres que no venen tan diàriament. Per exemple, tenim a gent del CAAC (Centre d'Acollida d'Animals de Companyia) de Barcelona que ve a passejar uns vuitanta gossos en unes 4 hores aproximadament i venen pel simple fet d'ajudar i de poder estar amb alguns dels gossos que passejaven ells allà a Barcelona. Clar, és que nosaltres vam anar allà a buscar uns gossos per portar-los aquí, i per aquest motiu venen i fins i tot, han aconseguit ajuntar dins d'un pati a molts gossos i sobretot els més porucs. Per tant, fan una feina excel·lent perquè a nosaltres ens falta temps per fer aquests miracles.

Quines són les seves tasques?

Absolutament tot, el mateix que fan els treballadors ho fan els voluntaris. Netejar gàbies, mirar que els animals tinguin menjar i aigua, mirar les condicions de l'animal, medicar-lo si cal, etc.

Tenen horaris?

No. Normalment entre setmana venen a les tardes i els caps de setmana és lliure. El que passa que els seus primers dies han de venir sempre acompanyats d'un veterà perquè sinó es fan un embolic.

Poden cuidar a qualsevol animal? O el trieu vosaltres?

Sempre els guia el més veterà i l'avisava d'on pot anar i amb quin animal ha de vigilar.

Qualsevol persona pot ser voluntari de la protectora? Quins són els aspectes que es necessiten o busqueu?

No. Ha de ser major de divuit anys i si és menor ha de venir acompanyat amb els pares i s'ha de firmar el paper del consentiment. La persona ha de ser responsable, és el més important que es demana.

Realitzeu algun esdeveniment per recaptar diners?

La diada de l'animal abandonat que es fa el setembre o octubre i la fem a la plaça major de Vic. També es fa la caminada de la protectora per recaptar diners, i apart de vegades quan un gimnàs fa qualsevol esdeveniment ho fa per recaptar beneficis per la protectora.

Com el subvencioneu? Hi van altres protectores d'altres llocs?

Ho paga tot la protectora normalment. Les hores les posem nosaltres, però si s'ha de comprar alguna cosa ho fa la protectora.

A vegades sí que hem convidat a altres protectores o associacions com per exemple els Amics de Balenyà, SOS Galgos, etc.

Des del teu punt de vista, creus que amb tot el que esteu fent ara, la protectora té un futur?

Sí, però jo veig un problema amb els gossos GPP, és a dir, amb els gossos potencialment perillosos. Des del meu punt de vista, crec que els ajuntaments no els controlen prou. Per exemple, adolescents de divuit anys els fan criar i després quan arriben aquí a la protectora no tenim prou espai, i a més a més han d'estar sols. És el que us deia, ens falta

molt espai. I apart d'això, són una raça de gossos que costa molt d'adoptar perquè impliquen molta activitat i es necessita el permís per tenir-los.

Creus que podríeu millorar alguna cosa?

Sí, moltes. Però, això anirà canviant amb el dia a dia. Els seguiments sobretot, que és del que et parlava abans. Tot i així, es fa el que es pot vull dir que aquí ens hi passem moltes hores. Molta gent ens dóna idees i ens diu que podríem fer moltes coses, però clar, ningú ve a ajudar. No és tan fàcil com la gent es pensa. Hem arribat a sentir que no els hi donem ni menjar i ja veus estant tots obesos, per dir-ho d'alguna manera. També cal dir que nosaltres tenim sort perquè hi ha protectores que als voluntaris no els hi deixen la mà lliure i nosaltres això no ens passa, és a dir, a altres protectores no deixen ni entrar a voluntaris. Llavors nosaltres podem fer una mica la nostre i decidir de vegades. La base és fer-ho tot pels animals.

Com valores la teva feina i què n'opines?

Bé, clar, ara tenint a un nen petit no vinc tant, però jo abans venia dos dies o més. En general bé perquè la meva tasca s'ha anat convertint en donar una mica la cara no? Anar parlant amb la gent del tema voluntari o parlant pel Facebook perquè pel Facebook cada dia m'arriben molts missatges i és impressionant. I doncs una mica això, arriba un punt que no sé com la gent té el meu número de telèfon i t'avisen si es troben cap animal pel carrer o qualsevol cosa necessària.

Després d'això, m'agradaria tenir molt més temps per poder estar aquí ajudant, però clar sóc conscient de que ara tinc un bebè i a més a més treballo en una empresa.

Quines diferències hi ha entre la protectora i l'Associació de Rescat Animal d'Osona?

Que no tenen refugi, és a dir, tots els animals van amb cases d'acollida o pagant residències privades. Clar és diferent perquè no tens la feina aquesta que tenim aquí ja ho veus. Nosaltres abans fèiem molts temes de rescat, però ara derivem molts casos perquè no tenim temps. Molta gent es pensa que nosaltres podem anar a rescatar un animal i portar-lo aquí, però això no ho podem fer així directament com t'he explicat abans. Sabem que a moltes associacions els hi costa entendre això als que tenim refugi, però és

pel mateix motiu que et dic sempre, perquè no estan aquí dia a dia. Ja ho diem sempre que ser animalista de sofà és molt fàcil, està molt bé que des del Facebook es pengin coses i tal, però és molt diferent venir aquí a la protectora plovent, nevant o amb bon temps; per nadal, el dia de Cap d'any, el dia següent, tant fa. Vull dir que això no ho fan ni ho faran perquè no és el mateix, per a mi la feina dura és aquesta de la protectora. El que passa que el tema de rescats també és dur i ho has de saber portar molt bé perquè hi ha casos on no poden fer res. Per tant, accepto que també és difícil.

Col·laboreu amb altres entitats?

Sí que hi va haver una vegada que ens van donar molt medicaments i els vam compartir amb la protectora d'Arbúcies. I actualment sí que publiquem de vegades moltes adopcions o esdeveniment que fan altres associacions, per exemple amb ADRO col·laborem molt i estem molt amb contacte. És una mica ajudar-nos mútuament.

ENTREVISTA A ROSA MARÍN, MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ DE RESCAT D'ANIMALS D'OSONA

Quan us va sorgir la idea de fundar una associació de rescat animal? Per què?

La idea de fundar l'associació va sorgir l'Abril de 2015. Com que hi ha tants casos de maltracte aquí a la comarca d'Osona, com per exemple: de cases de pagès, de caçadors, animals amb cadenes. Quan l'associació es va crear jo no hi era. Vaig arribar després, però és això, hi havia masses casos de maltracte en aquesta comarca i un grup de persones van decidir començar a fer l'associació.

Quins eren els vostres objectius? Actualment, han canviat?

Els seus objectius era conscienciar a la gent. Per exemple, que hi hagi més adopcions, o que la gent no faci criar als gossos. Sobretot conscienciar-los de que és millor adoptar que comprar i tenir un animal en bones condicions. Sí, actualment tenim els mateixos objectius.

Qui forma part de l'associació?

Actualment som catorze persones, tretze noies i un noi.

Recordes el primer gos que vau rescatar? Què li va passar?

Sí, en Pepe. En Pepe és un gos que el van rescatar d'una casa de pagès que estava molt malament i ja era gran. Va ser el primer rescat d'ADRO. El van trobar lligat amb una cadena, sense menjar ni aigua i apunt de morir-se. Però en Pepe ara està amb una família i molt malament perquè ja és massa vell i no sabem si l'haurem de sacrificar.

Quan van trobar en Pepe on el van portar?

Quan el van trobar el van portar en una casa d'acollida on està actualment.

Teniu uns horaris pautats?

No, nosaltres treballem a l'associació a través del Facebook i del correu, és per on ens avisen per si hi ha cap animal abandonat o perdut. Es pot dir que treballem les vint-i-quatre hores del dia, però també tenim un grup que es diu la Brigada i ens ajuda. Perquè clar, nosaltres som catorze persones, però de vegades no podem i aquest grup de vint persones que són de la comarca ens faciliten la seva ajuda.

Tots els de l'associació teniu la mateixa funció? O hi ha diferents càrrecs?

Sí. Existeix la presidenta, la vicepresidenta i la secretaria. Tot i així, tothom té la mateixa funció dins l'associació.

Quan aneu a rescatar un animal us cal un límit de persones? O amb una o dues ja feu?

Sempre anem dues persones, mai una. Perquè ens trobem molts casos que la gent no ens tracta molt bé. Hi ha vegades que piquem a cases perquè ens han dit que tenen el gos vint-i-quatre hores fora del balcó, i ens fan fora. Fins i tot va haver-hi una vegada que ens volien pegar i denunciar. Per aquesta raó, sempre el mínim de persones són dues.

Com subvencioneu aquesta associació?

Nosaltres no tenim ajuda de ningú. Realitzem fires (ADROPT'AM), venem números de loteria de nadal, per sant Jordi venem roses, tenim un grup de teaming que és donar un euro al mes, també la gent pot apadrinar algun animal o fer-te soci, que és posar diners cada més. Els de l'associació posem cada mes uns diners per poder pagar les totes les despeses. Ho paguem tot nosaltres. No tenim ajudes de ningú.

Com ho feu per poder acollir a animals i poder-los mantenir?

És com el que t'he dit abans, amb els nostres diners i demanant ajudes. També, molts cops demanem ajudes per Facebook i és que la veritat en rebem moltes mitjançant donacions.

Teniu ajudes de l'ajuntament o de qualsevol altra entitat?

Cap, cap ni una. Ni de les altres entitats.

Quins animals són els que rescateu? Quins són els animals que estaríeu disposats a rescatar?

Tot tipus d'animals. Ja pot ser un cavall, una ovella, un porc, un gos... Estem disposats a rescatar qualsevol animal dins dels nostres límits.

L'altre dia per exemple, ens van avisar d'un cavall que el van deixar morir de gana i quan jo vaig arribar allà el cavall estava agonitzant i van acabar venint els mossos d'esquadra.

Teniu un límit d'animals?

No és que tinguem un límit, però l'hem de tenir perquè no ens podem mantenir. Perquè hem arribat a un punt que hem dit, no podem més. Però encara dient això, n'anem rescatant.

Actualment, quants animals rescatats teniu?

Gossos en adopció en tenim vint-i-cinc i gats en adopció vint-i-vuit.

Hi ha hagut el cas de tenir dos rescats alhora a diferents llocs? Què feu si això passa?

Sí, sí que ens ha passat molts cops. Amb la gent ens repartim i cadascú va a un lloc diferent.

On deixeu els animals rescatats?

Depèn de com ens els trobem, si ha d'anar a un veterinari el portem. Abans de portar un animal a un refugi demanem una casa d'acollida per Facebook.

Com els «classifiqueu»?

Depèn de la família, si en vol més d'un d'animal.

Teniu les opcions d'adoptar o d'apadrinar?

Sí.

Si és el cas, quants animals heu recollit aquest any?

No ho sabem exactament, però entre gats i gossos uns vuitanta en total.

Quants animals heu donat en adopció?

Gossos vint-i-vuit i gats vint-i-set.

Quants han acollit?

Quatre o cinc gossos i molts gats.

El tema sacrificació el tracteu? Quan? Com? On? Què en penseu i quan creieu que cal fer-ho?

No, aquí a Catalunya està prohibit sacrificar a un animal. El sacrifici en una protectora està completament prohibit, però abans si que es feia i fora de Catalunya es fa quan en una protectora no poden més han de començar a sacrificar-los. Nosaltres no ho faríem mai, abans sempre busquem qualsevol altre alternativa a no ser que sigui un animal que està patint molt i no té cap més remei.

Quan veiem que un animal està molt malament sempre primer el portem al veterinari i que ell el valori.

Si és el cas, quants animals heu sacrificat aquest any?

Cap ni un.

I quants han mort?

Dos morts naturals.

Com aneu a rescatar un animal?

Anem mínim dues persones i amb un cotxe nostre.

No porteu res d'equipament?

No, no portem res.

Quan ja l'heu rescatat quines mesures preneu?

Primer es fa una revisió al veterinari per poder veure com està. Però si és un animal que ja es veu ben cuidat normalment no fem res, però si no si que el desparasitem, li posem la pipeta i fer una mica un control, una analítica.

Em pots explicar un cas greu d'algun gos?

Un gossos d'uns caçadors que els estaven deixant morir de gana i estaven lligats. Els vam trobar amb pell i ossos, s'estaven morint agonitzant. Ens hem trobat molts casos així de caçadors i cases de pagès. També ens va impactar molt un cas a Roda de Ter que dins d'una granja van deixar morir a vuitanta animals de gana. Estaven tots a terra morts i tancats. Hi vam anar nosaltres i els de la protectora de Gurb.

I d'algun gat?

Fa no gaire, ens van trucar de Sant Hipòlit dient que hi havia una gata atropellada a la carretera i estava viva. Quan vaig arribar me la vaig trobar sense un ull, amb la mandíbula trencada... Però està salvada i ara està adoptada i bé.

És possible que per l'estiu tingueu més rescats? Quina creieu que és la causa?

Sí. La causa són les vacances, molta gent que marxa els abandona. Cal dir que és quan hi ha més abandonaments.

També l'estiu és l'època en que les gates estan en zel i comencen a criar, tothom ens truca cada dia dient que hi ha gats petits a tal lloc o que hi ha un gat atropellat. L'estiu és una de les pitjors èpoques.

Com tracteu el tema d'adopció? Us informeu de com és la persona abans de que adopti?

Els hi expliqueu el què cal fer quan es té un animal de companyia?

Nosaltres l'adopció, qui vol adoptar, sempre abans fem un qüestionari. En aquest document demanem preguntes per saber si cuidaran l'animal i per saber si la persona és adequada. Quan han acabat el qüestionari, ens reunim tots els de l'associació i mirem si la persona és apte o no apte. Seguidament, fem un contracte d'adopció, on obliguem a esterilitzar l'animal i a posar el xip. Amb això volem fer que la persona mai l'abandoni, que tingui uns bons cuidats, etc. L'únic que volem és assegurar-nos de que l'animal que adopten sempre estarà bé.

També realitzem un seguiment de l'animal. Per exemple, si tu ara ens adoptes un gos nosaltres t'anirem trucant per poder quedar algun dia i que me l'ensenyis o que m'enviïs alguna foto. Perquè clar, si donem un animal a qualsevol persona mai sabrem res d'ell.

Els hi aconselleu l'animal que els hi pot encaixar més o que estan buscant?

Sí, per exemple una dona de vuitanta anys no li donarem un cadell pel simple fet de l'energia i les ganes que tindrà de jugar i fer coses. Sempre mirem el perfil de la persona. Com a altre exemple, un gos actiu no el donarem a un matrimoni gran. Sempre intentem que cada gos vagi amb persones que encaixin amb la seva personalitat.

Si a tu t'agrada córrer cada dia, clar, no t'agafaràs un gos petit, n'agafaràs un d'actiu i jove.

Recomanes que la gent adopti abans de comprar?

Sí, això és com el lema de la nostre associació. No compres, adopta'm.

Com ho faries per conscienciar a la gent que l'adopció és una bona opció?

Doncs, només has d'anar a qualsevol protectora i veure tots els animals que hi ha, per exemple dins la protectora de Gurb es troben uns cent cinquanta gossos i clar, s'ha d'adoptar perquè veus que hi ha tants animals que s'estan morint de pena...

Has adoptat algun animal que teníeu? Quin? Per què?

Sí. N'he adoptat sis. Doncs mira, un dels que tinc, el vam adoptar amb onze anys perquè estava en una protectora i s'estava deixant morir de pena, no menjava. L'havia abandonat una família i s'estava deixant morir ell sol. I quan vaig anar allà em va fer tanta pena que vaig decidir adoptar-lo. Ara en té catorze i si el veus ara... Tots els altres els he anat adoptant doncs pel mateix motiu, perquè portaven massa temps dins d'una protectora, sempre n'he vist algun que m'ha cridat més l'atenció.

També una de les que tinc, que era de caça, se la van trobar a Sant Vicenç. Estava molt prima i voltant per allà, suposo que la van abandonar perquè li feien por els trets.

Teniu l'opció d'apadrinar? Com funciona?

ADRO no té l'opció d'apadrinar. Nosaltres donem l'oportunitat de que l'animal estigui en una casa d'acollida, és a dir, una família se'l queda però les despeses que genera van a càrrec d'ADRO.

Aquestes cases d'acollida serveixen perquè l'animal pugui tenir un lloc on quedar-se mentre els de l'associació li trobem una família definitiva.

Creus que resulta eficaç el tema de la casa d'acollida?

Sí perquè sinó molts dels animals que rescatem no tindrien on anar, ja que els refugis d'animals estarien molt plens.

Rebeu moltes donacions? De quin tipus són? D'on provenen?

Sí, ho rebem de gent particular. A través de Facebook, com t'he comentat abans, demanem que necessitem ajuda i molta gent ens dóna pinso, medicaments. Diners no gaires, però a vegades. Fa poc, per exemple, un tatuador de Roda va estar dos caps de setmana tatuant a quaranta euros i tot el que va recaptar ens ho va donar a l'associació. Al final vam rebre quasi cinc mil euros. I les ajudes que tenim són totes així, la veritat és que la gent ens ajuda molt.

Teniu alguna web per tal de que la gent d'arreu de la comarca o del món pugui fer donacions?

Sí, el Facebook i l'opció de teaming.

Utilitzeu les xarxes socials per informar a la gent dels animals que teniu per donar en adopció?

Ho fem tot a través de Facebook, el correu electrònic i també utilitzem Instagram i Twitter.

Existeix la possibilitat de fer un voluntariat? O només «participeu» els de l'associació?

Nosaltres no fem voluntariat, només existeix la Brigada. No tenim aquesta opció del voluntariat perquè els gossos que tenim nosaltres estan en cases d'acollida o en residències privades. Clar, tenim el grup de la Brigada que ens comuniquem per WhatsApp i és com una ajuda. El que no podem fer nosaltres és alguna cosa addicional. Aquest grup de persones ens ajuda a que tot sigui més fàcil i a reaccionar abans.

Quines són les seves tasques?

Rescatar animals també, igual que nosaltres.

Cada quan van a ajudar-vos?

Sempre que nosaltres necessitem ajuda.

Realitzeu algun esdeveniment per recaptar diners?

Sí. ADROPTA'M i també per Sant Jordi venem roses.

ADROPTA'M ho feu cada any?

Sí, però ho fèiem sempre a Manlleu. Aquest any hem intentat fer-ho a Vic, però no va anar tan bé com altres anys. Per això, a partir d'ara ho farem a Manlleu com vam fer des d'un principi i aquest octubre ho tornem a repetir.

Com el subvencioneu? Què hi feu? Hi van entitats d'altres llocs?

Despeses no en tenim perquè l'ajuntament ens posa la llum i tot això. Nosaltres al vendre coses podem recaptar diners, com per exemple polseres d'ADRO, adhesius de cotxe o begudes. Això ens ajuda a recaptar, però tampoc hem de pagar res nosaltres.

Sí, hi van altres associacions o protectores. Nosaltres contactem amb ells i els convidem perquè vinguin.

Des del teu punt de vista, creus que l'associació amb tot el que heu fet i esteu fent ara, té un futur?

Sí. ADRO va començar poc a poc i ara hem anat pujant. També, actualment ens coneix molta gent i penso que cada cop anem conscienciant a més persones a través de l'associació.

I les protectores?

Sí, per desgràcia sí. Perquè si no tingués futur una protectora, seria perquè no hi ha gossos i això voldria dir que tampoc hi hauria abandonaments. Sempre hi haurà protectores.

Creus que podríeu millorar o canviar alguna cosa?

Potser nosaltres no perquè donem més del que podem. Cadascú té la seva feina i nosaltres ho fem de forma voluntària. Jo, no ho sé... Tots els que estem a l'associació a vegades ens passem hores i hores fent casos i clar, no cobrem res, ho fem perquè realment estimem els animals i també ho arribem a passar molt malament. Perquè hi ha

casos com per exemple, el que t'he explicat del cavall agonitzant que arribes a casa i hi ha coses que no te les pots treure del cap.

Després de tot això, crec que no canviaria res. Estic molt orgullosa de tots els meus companys i els admiro molt perquè són gent molt maca.

Com valores la teva feina i què n'opines?

Doncs opino que és molt dura. És molt dura, però després té recompensa, no? Perquè per exemple com la història que t'explicava d'en Pepe abans, gossos que els has vist molt malament i després els veus amb una família adoptats i és el que et recompensa. Et dius, val la pena el que faig. Perquè poder hem rescatat dos-cents animals i ara tenen una família gràcies a nosaltres.

Què aconselles fer quan es troba un animal abandonat?

Sempre, el primer de tot, o et poses amb contacte amb ADRO o amb la policia. Sempre s'ha de portar a la policia i mirar si l'animal té xip i poder contactar amb els propietaris.

I s'ha d'agafar?

Sí. Jo ara em trobo un animal per aquí, el poso al cotxe i el porto a la policia perquè se'l quedin. Si el teu municipi és Torelló i tu t'has trobat l'animal aquí, la policia se l'ha de quedar.

Quines diferències creus que hi ha en referència a la protectora de Gurb?

Doncs la protectora de Gurb és un refugi i ells tenen subvencions de municipis de la comarca. Si la policia es troba un gos, truca a la protectora i ells l'han d'anar a buscar i fer-se'n càrrec. Això a nosaltres no ens passa al no tenir un refugi, és a dir, som una associació només de rescats. Sí que també agafem gossos, però és això, que la protectora té l'obligació perquè a ells els paguen i a nosaltres no.

Col·laboreu amb altres entitats? Quina és la vostra relació?

No col·laborem concretament, però si que entre tots ens ajudem una mica. La protectora de Gurb, per exemple, si es troba un animal ens diuen que els ajudem o que ho publiquem a Facebook.

ANNEX B: ENTREVISTES A PERSONES QUE HAN ADOPTAT O COMPRAT

ENTREVISTA A NOEL GARCÍA. UN CAS D'ADOPCIÓ I COMPRA ALHORA

Per què et va sorgir la idea d'adoptar a un gos?

Doncs perquè sempre és millor ajudar a algun gos de la protectora.

Des d'un principi vas creure que era el que volies? O vas dubtar?

No, des del principi ja volia adoptar.

Creus que adoptar t'ha beneficiat?

Sí, tant adoptar com comprar. Vull dir, tot el que és un animal que et dona companyia i amor et beneficia.

Hi ha alguna cosa que canviaries de l'adopció o algun aspecte que no t'agradi?

No, la veritat és que no.

La pròxima vegada, si n'hi ha una altra, tornaries a adoptar?

Segurament l'adoptaria.

T'has aturat mai a pensar amb tots els animals que hi ha per adoptar dins de la protectora? Què en penses?

Doncs que si la gent fos més conscient de tots els animals que es troben dins de la protectora i del fet de no abandonar-los, no n'hi hauria tants.

Quins són els aspectes que creus positius de l'adopció? I n'hi ha de negatius per a tu?

Jo crec que el fet d'adoptar un animal que no té cap família ja és un aspecte positiu, ja que li estàs donant una millor vida.

Com o què faries per conscienciar a la gent de que adoptar és la millor idea?

Bé, això crec que les protectores ja ho fan molt bé i organitzen esdeveniments solidaris. Jo sempre recomanaria adoptar.

Creus que comprar també és una bona idea? Què en penses?

No és una bona idea però sempre hi ha gent que vol una raça específica o un gos amb uns trets concrets. Per tant, crec que tothom és lliure de fer el que vol.

Vas pensar amb els avantatges i inconvenients que hi ha quan tens un gos?

Si clar, sempre ho penses això perquè et donen molta feina.

Per què et va sorgir la idea de comprar un gos?

Doncs la Noa me la van regalar, però des d'un principi el meu home volia una raça concreta, per tant aquesta oportunitat de que ens regalessin un Shih Tzu la vam aprofitar.

Creus que comprar t'ha beneficiat?

Si també m'ha beneficiat.

Explica'm el cas d'aquests gossos. El seu passat i com els vas aconseguir.

La propietària de la mare de la Canela era molt vella i va portar-la a la protectora on després allà va tenir dos cadells, un d'ells era la Canela.

La Noa ve de la pitjor botiga que es podria dir que hi havia a l'hora de comprar: del Mister Guau. Venia d'un criador de Madrid, va venir tota plena de paràsits. Vull dir, que ja et pots imaginar com deuriem tenir tots els animals.

ENTREVISTA A GEMMA GUÀRDIA. UN CAS D'ADOPCIÓ DOBLE

Per què et va sorgir la idea d'adoptar els dos gossos?

Bé, jo mai he pagat per un animal. Quan era petita a casa meva havíem tingut algun gos que ens donaven, però si que és cert que quan era jove i tenia divuit anys ens van donar un Cocker i el meu pare va pagar una quantitat mínima. Però, jo, pagar per un animal no perquè és com si entrés a dins el rol dels criadors i el maltractament d'animals i jo no puc estar d'acord amb això.

Des d'un principi vas creure que era el que volies? O vas dubtar?

Sí, sempre.

Creus que adoptar t'ha beneficiat?

Sí i tant, són la meva petita família.

Hi ha alguna cosa que canviaries de l'adopció o algun aspecte que no t'agradi?

Bé, en el cas dels Galgos vaig contactar amb algunes associacions, ja que és una raça que a diversos països no deixen adoptar. Jo vaig contactar amb Galgos 112 i normalment et venen a fer una entrevista a casa i et posen moltes excuses, i em van començar a dir tantes coses que jo crec que haurien de valorar més que quan adoptes l'animal el treus d'un possible passat de maltractament i que tindrà una millor vida.

La pròxima vegada, si n'hi ha una altra, tornaries a adoptar?

Sí, sempre.

T'has aturat mai a pensar amb tots els animals que hi ha per adoptar dins de la protectora? Què en penses?

N'hi ha masses, jo mataria a la gent. És una irresponsabilitat humana no de la canina, em fa molta llàstima.

Quins són els aspectes que creus positius de l'adopció? I n'hi ha de negatius per a tu?

Primer de tot salvar la vida, a més hi ha un benefici per mi i per l'animal. I efectes negatius no en té pas.

Com o què faries per conscienciar a la gent de que adoptar és la millor idea?

Ostres, és molt difícil perquè avui en dia tothom n'ha sentit a parlar.

Creus que comprar també és una bona idea? Què en penses?

Personalment no, però respecto les persones que compren. De vegades hi ha persones que volen una raça en concret i per això els compren.

Vas pensar amb els avantatges i inconvenients que hi ha quan tens un gos?

No, hi ha una dita amb castellà que diu «sarna con gusto no pica», m'agraden els animals.

Explica'm el cas d'aquests gossos. El seu passat i com els vas aconseguir adoptar.

Des d'un principi m'havien agradat els Galgos i tenia uns amics que en tenien un, ells van ser els que em van animar a que n'adoptés un. La Charlize és d'una associació anomenada Batec de Galgo que ja no està activa. Doncs em vaig apuntar a una llista que era per si en tenien un d'aquesta raça que me'l donessin a mi, de seguida van contactar amb mi i em van fer una entrevista per veure els meus hàbits de vida. Després de tot això, vaig anar a Montcada i Reixac a buscar la Charlize i en teoria no te'l deixen emportar el mateix dia, és a dir, et fan esperar una setmana per veure com reacciona el gos, però com que coneixia a les noies d'aquella associació i sabien com era em van deixar emportar-me-la a casa.

Pel que fa al passat de la Charlize, ella era una gossa d'un caçador que vivia a Castella-la Manxa, el qual li van prendre tots els gossos que tenia per maltractament.

En referència a l'altre galgo, en Willow, el van trobar a fora d'una benzinera abandonat a Móstoles (Madrid) i li ha costat una mica més d'un any relacionar-se amb gossos i gent. No és un gos agressiu, però sí que és poruc. Després de trobar-se'l a la benzinera el van portar a una casa d'acollida perquè era una temporada que feia molt fred i quan ja es va

recuperar vaig aparèixer jo i el vaig anar a buscar a Saragossa. En Willow té una cicatriu molt interessant que des del meu criteri crec que les persones que el van abandonar l'havien provat per si era un gos apte per córrer i que estava bé físicament. Amb això vull dir que de vegades la gent que té gossos d'aquesta raça, fan una marca a la pell del gos amb un àcid i així poden provar si són forts i en poden treure profit.

ENTREVISTA A MARIBEL PLATA. UN CAS DE COMPRA

Per què et va sorgir la idea de comprar un gos?

Perquè des de petita havia tingut més d'un gos i sempre havia volgut tenir gossos. A més, tenia moltes ganes de tenir-ne més.

Vas pensar amb l'opció d'adoptar? Per què?

La veritat és que no perquè volia un Schnauzer. I necessitava un gos que no fes al·lèrgia als meus fills i que no els hi caigués el cabell, per això vaig buscar directament aquesta raça.

Des d'un principi vas creure que comprar era el que volies? O vas dubtar?

Sí, perquè poder si hagués buscat informació si que m'hagués sorgit la idea d'adoptar, però no ho vaig pensar.

Creus que comprar t'ha beneficiat?

Bé diguem que ni m'ha beneficiat ni res, jo el meu gos no el canviaria per res.

La pròxima vegada, si n'hi ha una altra, què preferiries fer?

Doncs no ho sé, mira si trobés un Schnauzer per adoptar cadell també l'agafaria, perquè no?

T'has aturat mai a pensar amb tots els animals que hi ha per adoptar dins d'una protectora? Què en penses?

Sí, penso que la gent no està preparada per tenir animals. Primer de tot t'has de conscienciar que l'animal ha de dependre de tu i per això has de estar primer preparat tu personalment.

Quins aspectes positius creus que hi ha quan compres un animal? I negatius?

Bé, doncs poder que pots escollir la raça que tu vols, però realment no penso que hi hagi més aspectes positius que adoptar. Poder si agafes un gos adoptat no saps quin passat té i no saps com pot reaccionar l'animal.

Com ho faries per conscienciar a la gent que adoptar és millor? O creus el contrari?

Primer de tot s'ha d'educar a les persones perquè no abandonin i si no ho fan, no hi haurà necessitat d'adoptar.

Vas pensar amb els avantatges i inconvenients que hi ha quan tens un gos?

Sí, perquè jo volia el gos i en canvi el meu home no perquè deia que això donava molta feina. Tot i així, jo ho tenia molt clar i el volia si o si. Tan si plou com si no el meu gos surt a passejar o si vaig de vacances ell ve amb mi, és a dir, sempre està al meu costat.

Explica'm el cas d'aquest gos. El seu passat i com el vas aconseguir comprar.

En Tro és de Barcelona i eren set germans. Els seus pares vivien amb una família molt maca i estaven amb un lloc molt ben cuidat. Quan jo el vaig anar a buscar vaig poder veure que els estimaven molt i a més a més, quan me'l van entregar em van donar de tot.

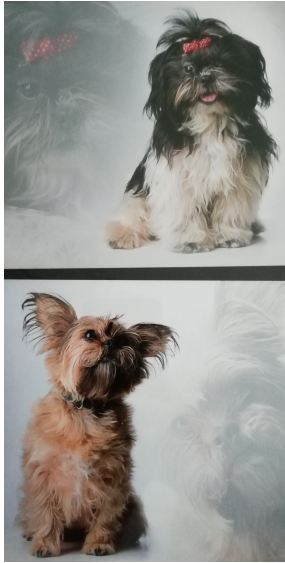

Figura 33: Fotografia de les dues gosses de Noel García.

Figura 34: Fotografia del gos de Maribel Plata.

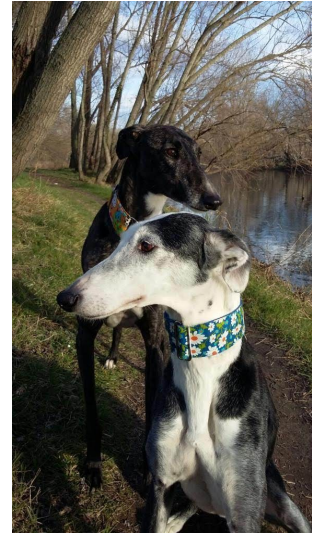

Figura 35: Fotografia dels dos gossos de Gemma Guàrdia.